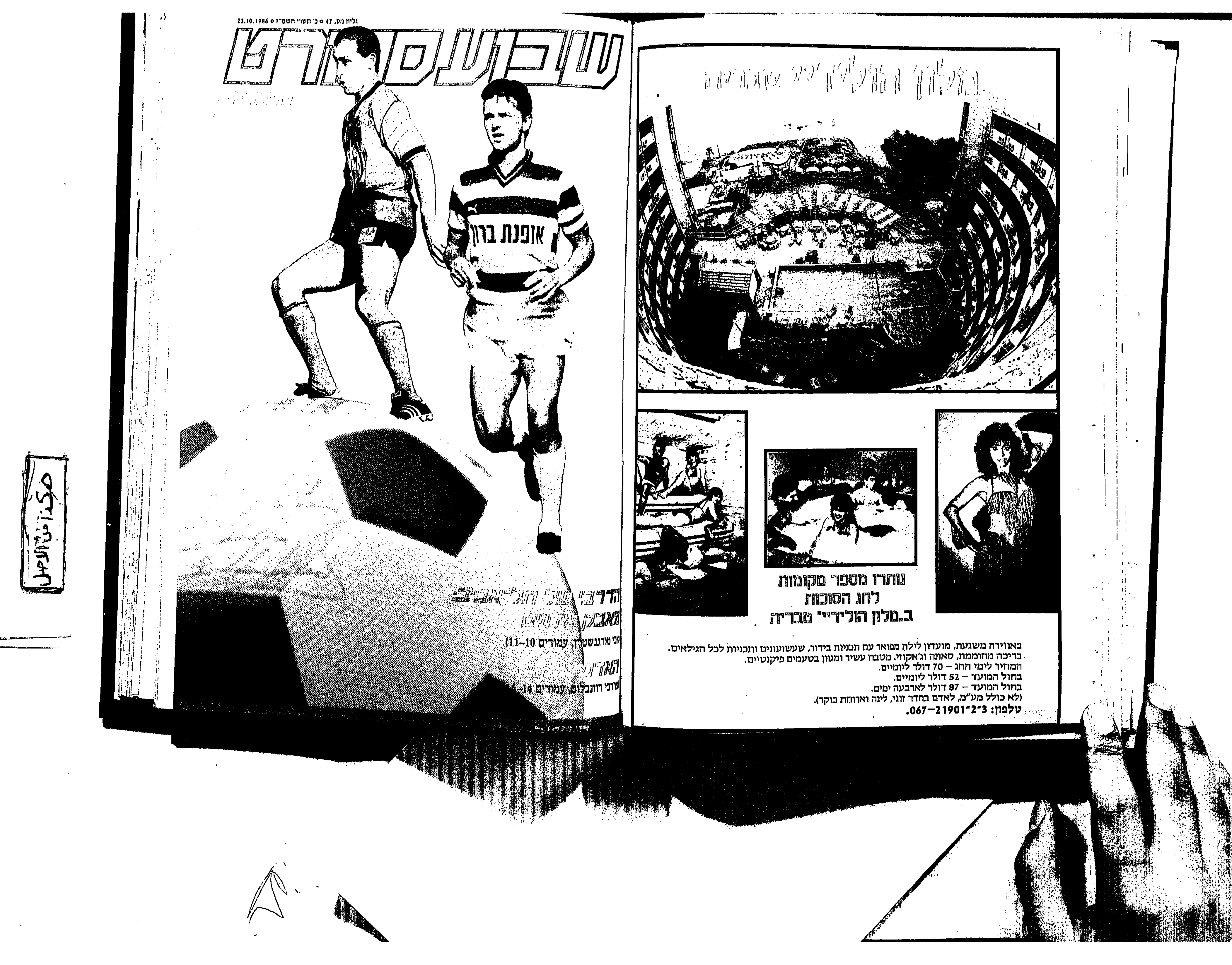
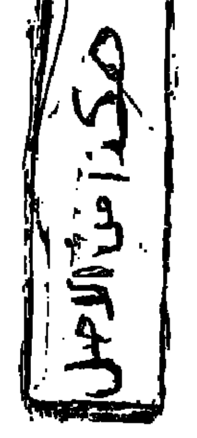
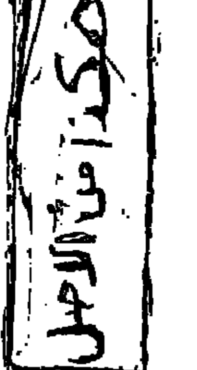

גליון מס. 47 ○ כ' תשרי תשמ"ז ○ 23.10.1986
שבועספורט
אופנת ברון
עמודים 10–11
עמודים 14
נותרו מספר מקומות
לחג הסוכות
ב"מלון הולידיי" טבריה
באווירה משגעת, מועדון לילה מפואר עם תכניות בידור, שעשועונים ותכניות לכל הגילאים.
בריכה מחוממת, סאונה וג'אקוזי. מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.
המחיר לימי החג – 70 דולר ליומיים.
בחול המועד – 52 דולר ליומיים.
בחול המועד – 87 דולר לארבעה ימים.
(לא כולל מע"מ, לאדם בחדר זוגי, לינה וארוחת בוקר).
טלפון: 3־2־21901–067.

טור ראשון

הטוב, הרע והחיה

רוא יכול לנפץ סלים ולהרשים מול הפועל ירושלים ואליצור נתניה. לא ידע מה כוחו – עד שיפגוש בקווין מגי. וזה עתיד לקרות במחזור ה־7, 10 בנובמבר. או אז נראה מיהו מהו מיסטר באניסטר, או „החיה" (The Beast) כפי שהוא אוהב להציג את עצמו.

קני באניסטר הוא התגלמות של הטוב, הרע וה...חיה. לא החיה שבאדם (ויש גם כאלה). החיה שעל משטח הכדורסל, או אם לצטט אותו נכון: „חיה יש רק אחת, וזו אני".

בראיון עם מרדכי חוננבלום, בגליון זה, אפשר לעמוד על הצד השני של החיה. אפשר ללמוד מדוע הוא „חיה" ומה קשים חייו של מקצוען.

צריך להבין שבארה"ב יש מליונים כמו „החיה", אך רק מתי מעט זכו להיכלל ברשימת המשכורות של הליגה הגדולה. וקני באניסטר הוא אחד מהם.

מדבריו הבנתי שהוא לא יישאר אצלנו לזמן רב ולא יתקע יתד. הוא לקח „שבתון" ואותו הוא מבלה בישראל. מחירו, בינתיים, יאמיר ואז יוכל לחזור. אולי ל„ניקס", אולי לקבוצה אחרת. אם הוא היה טוב ל„ניקס" – יש לשער שעוד כמה קבוצות ירצו ביקרו. והוא יהיה יקר. הרבה יותר יקר מאשר בהפועל חולון, שחטפה אותו במחיר של מציאה.

בשנים האחרונות הטביע אל ויליאמס את חותמו על הליגה. כיום הוא בארצית, עשה דרכו ללאומית. ואז, כשאול יחזור עם קבוצתו ... אם יחזור – יארוז קני את המזוודות ויותיר את המשטח שוב לארל. ולא חשוב כרגע איזה ארל נמצא בעונה הבאה.

נשער: צהוב אבי כהן ואדום משה סיני. השבת בדרבי התל־אביבי הראשון לעונה זו. צילם: עדי אבישי

שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לדר

עורכה: טובי פולק

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דמן

מודעות:
מלה שניידר, חיליק עמיר
טלפון: (03)439442

© כל הזכויות שמורות ל„מעריב"

כותבים

מאמן של אלופה יש רק אחד

לא מבין את קבוצות הכדורגל שלנו. 16 קבוצות בלאומית (ועוד כהנה וכהנה בליגות האחרות) וכל אחת רוצה כתואר האליפות. לגיטימי. אין לי דבר וחצי דבר אל מנהלי האגודות. אך כלום שכחו שאלופה יש רק אחת ומאמן של אלופה – גם הוא אחד ?

כיצד יתכן שכבר אחרי שלושה מחזו־רים לא יתנו שאנס למאמנים נינו כרגיג ושייע פייגנבוים. מה רצו שיכבשו בסע־רה את הליגה שאך החלה ? לפי הגיון זה היתה מועצת פועלי תל־אביב צריכה לפטר את דוד שווייצר, שצבר רק שתי נקודות מתוך 9 אפשרויות בשלושת המחזורים הראשונים. אך כנראה שכבודו של שווייצר במקומו ואיש לא יעז לחד שוב בכיוון הרע של פיטורין.

נכון שבאר־שבע וכית"ר נתניה אינן הפועל תל־אביב. אך בהחלט לא יזיק אם ראשי הכדורגל בערים הללו ילמדו כיצד להימנע משגיאות.

ישראל שרעבי
ירוחם

מי בכלל צריך נבחרת ?

נוכח ההתעניינות העצומה של הקהל בנבחרת הלאומית (כ־2000 איש במשחק עם רומניה, מהם, כך יש לשער, כ־1000 רוכשי כרטיסים בכסף) צצה ועולה השאלה: מי בכלל צריך נבח־רת לאומית ?

תנו להם, לאותם רעבים לכדורגל, את שמשון ואת יבנה ושלום על ישראל.

שמואל סגל
תל־אביב

למרכז הטניס – בהנאה ובתודה

הייתי בין המאושרים שחזו ברמת־השרון במשחק הגמר של הפרס הגדול בטניס, בין שני הטניסאים המצויינים (במקרה גם יהודים) בראד גי־לברט ואהרון קריקסטין. אך לא פחות נהניתי מהכנסת האורחים היפה של מא־רגני טורניר הפרס הגדול.

הכל התנהל על הצד הטוב ביותר. כל הגורמים תרמו חלקם בעין יפה (כולל העוגה הנפלאה, מתנת „רן אכדיה", שני־פרסה וחולקה לילדים, אוספי הכדורים). לד"ר איאן פרומן ולמאות המתנדבים שעמלו לצידו – כל הכבוד והברכה על ביצוע מושלם של טורניר מצויין.

ד"ר י.ש.
תל־אביב

פרס ישראל – לד"ר פרומן

אני משוכנע שאחד המועמדים הטובים ביותר לקבלת פרס ישר־אל בשטח הספורט – נמצא ברמת־השר־ון. הכוונה לד"ר איאן פרומן, נשיא ויר־זם מרכז הטניס המפואר, המנצח על מלאכה נאמנה במשך שנים רבות.

אין מועמד מתאים ממנו. על הממלי־צים השונים לקחת אותו כחשבון.

שראל פלינסקי
רעננה

יש שווים ויש שווים יותר...

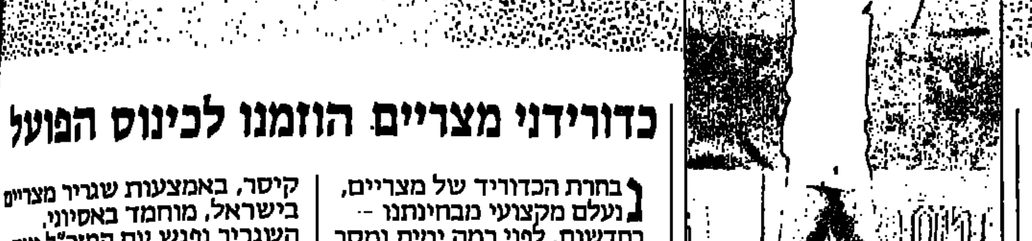
אני יודעת, ד"ר איאן פרומן (מנכ"ל מרכז הטניס ברמת השרון – המע'), שאתה מבין הרבה בשיניים, אך נראה כי אתה לוקה בידע שלך על אחוריו של גוף האדם. כיצד, אחרת, ניתן להסביר שאתה מבדיל בין אחוריים, איך לומר זאת; שכמה מהם שוים יותר בעיניך וכמה פחות?

אני מתכוונת לתנאים הלא נוחים לעתונאים, שאחוריהם ישובים ללא תגנה, שעות ארוכות על ספסלי בטון קשוח במרכז הטניס ברמת־השרון, שם נערכו לא מכבר משחקי טורניר הפרס הגדול. לצידם היו שורות שורות של כרים ארומים, על מושביהם של נכבדים, שבאו לראות וליהנות. לא הייתי מסוגלת לחקור, על המקום, אם יש הבדלים בין אחוריים כאלו או אחרים, אך אין מנוס מלהביע ספקות על כך שאפשרות כזאת אכן קיימת.

כאורח מקרי שמחתי לראות שלפחות לזר דוידמן, האלוף הותיק של ישראל, היה ראוי לכרית אדומה, אף כי להערכתי היה ראוי ליותר מזה: מקום של כבוד, כפי שניתן לכמה תורמי־כסף, שכן גם הוא תרם משהו לטניס הישראלי, אולי אף שווה־ערך למה שאלו תרמו כיום.

ד"ר פרומן, אינני יכולה לבקשך לבצע בגילך הסבה משיניים לאחוריים, אך אני יכולה לבקש הסבר מה מביא אותך להבדיל בין האחוריים של הציבור הרחב לבין אלו של עתונאים. אמנם כן, יש אימרה לפיה העתונאים הם בעלי עור עבה – אך אני מוכנה להבטיחך, שבהתאם לתחושה הפיסית שלי, אחורי עדינים ופגיעים וראויים לכרית ארומה.

איגנה דויטשקרון

שגעון הטניס של הדייל הראשי

סדרן העבודה של דיילי „אל־על" מכיר את שגעון הטניס של הדייל הראשי זאב ברמן, 51, מת"א. חייו של הדייל הותיק, יליד אנגליה שעלה לארץ ב־1950, מתנהלים סביב הספורט הלבן.

אחת לחודש מותר לכל דייל לבחור לעצמו יעד טיסה. ברמן, „חולה" אמיתי על המתבט והרשת, בוחר את הטיסות עפ"י אירועי הטניס בעולם. ברקורד האישי שלו רשום כבר צפייה ב־26 אליפויות ארה"ב ובכל תחרויות ה„מאסטרס" שהיו עד כה – תשע במספר. מאז החלו טורנירי הפרס הגדול ברמת־השרון, הוא נוהג ליטול חופשה מיוחדת מעבודתו, כדי לצפות במשחקים. אינו מחמיץ אף לא אחד מהם.

יש לו בעיה עם התחרות שתהיה בדצמבר. כמיטב המסורת, התקיימו הגמרים של המאסטרס בימי ראשון. לפיכך

דייל ברמן לוח טיסות על פי הטניס

קבע ברמן את לוח הטיסות שלו. אלא שעתה נודע לו כי מועד הגמר של השנה, שונה – ויהיה ביום ב'. ברמן התרגז. בטורניר שהיה ברמת־השרון, התלונן באזני השופט הראשי, היהודי־אמריקני פראנק האמונד. ניסה לקבל הסבר על השינוי הבלתי רגיל. תשובה מספקת לא שמע.

זאב ברמן, בעל ידע עצום בטניס, חובט ליד הרשת להנאתו כמה פעמים בשבוע. החל ללמוד את הפראקטיקה של המשחק בגיל 37. „חבל, שלא עשיתי זאת בגיל 7...", הוא אומר.

נוריה ביגמן

„היפהפיה הנרדמת"

בראד גילברט, הטניסאי היהודי הטוב ביותר בעולם כיום, הקיף את כדור הארץ כדי

בראד גילברט: סביב לעולם עם המתבט

להגיע לטורניר הפרס הגדול שנערך ברמת השרון. הוא טס מבריסביין, דרך מלבורן, הונולולו, לסאן־פרנסיסקו משם לניו־יורק – וממנה לתל־אביב. 34 שעות רצופות באויר. הנחיתה בנתב"ג היתה ב־5.15 בבוקר. כעבור חצי שעה הוא כבר היה במגרש הטניס של מלון דן־אכדיה לאימון־לשם־התעוררות. ב־2 בצהריים התייצב למשחקו הראשון בטורניר. המשחק נמשך שעתיים וב־6.30, כשעתיים ומחצה אחר שסיים את משחקו הראשון – התייצב למשחקו השני שנמשך עוד שעתיים...

לעומתו, גארי מילר מדרום־אפריקה. הוא הגיע לישראל בשבת וביום א' ב־9 בבוקר אמור היה לקיים את משחקו הראשון, במסגרת המוקדמות לטורניר. אלא שעקב עייפותו מהטיסה מארה"ב – רק כ־10 שעות – לא קם משנתו במועד, ונפסל...

גארי – טניסאי גבה קומה, בלונדיני, בעל שיער ארוך, גוף אתלטי – היה אומלל מאד אבל זכה על כך לכינוי „היפהפיה הנרדמת".

סרג'יו ליבדינסקי

כדורסלן יהודי בנבחרת קוריאה

קים סאנג ווק, 24, 1.94 מטר, הוא כדורסלן נבחרת דרום־קוריאה שנטלה את מדליית הכסף במשחקי אסיה שנערכו החודש בסיאול (בגמר נוצחה בידי סין 74–77). אלא שהוא למעשה אמריקני ומחפש כבר שנים אחדות אחר אביו, שאותו לא ראה מעולם. יתר על כן: הוא אפילו חצי־יהודי.

בראיון לעתון אמריקני גילה קים סאנג ווק כי שמו האמיתי ג'ון קמינסקי ושם אביו ג'רי קמינסקי והוא יהודי מדטרויט.

בידי קים תמונה של האב, שפגש את אמו הקוריאנית של קים בעת ששירת בצבא האמריקני בסיאול.

קים, בהיר שיער וחסון, החמיץ את מדליית הזהב לנבחרתו בגמר האסיאני כאשר החטיא קליעת שלוש נקודות שמיד אחריה נשמע הצופר לסיום המשחק. לנבחרת הגיע מקבוצה הנתמכת בידי מפעל מכוניות.

כדורידני מצריים הוזמנו לכינוס הפועל

נבחרת הכדוריד של מצריים, נעלם מקצועי מבחינתנו – בחדשות. לפני כמה ימים נמסר כי יהיה עליה להתמודד עם ישראל ב־9 בנובמבר בהולנד ב„טורניר האומות" (עם ארה"ב, נורווגיה, איסלנד והולנד). אלא שהמצרים גם הוזמנו בימים אלו להופיע בכינוס „הפועל" ה־13 שייערך במאי 87'.

את ההזמנה למצריים מסר מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, באמצעות שגריר מצריים בישראל, מוחמד באסיוני. השגריר נפגש עם המזכ"ל ועם צמרת ההסתדרות והשיחה התמקדה בנושא הידוק קשרי התרבות של ההסתדרות עם מצריים. כינוס „הפועל" הוא ההזדמנות לכך. באסיוני הבטיח להעביר למשרד החוץ בקהיר את ההזמנה ולעשות הכל, כדבריו, שמצריים אכן תופיע תחילה מול ישראל בהולנד.

מארי־לו תהיה פרשנית בטלויזיה

מארי־לו רטון, כוכבת ההתעמלות של אולימפיאדת לוס־אנג'לס – קצת עצובה, קצת עצבנית – פרשה בימים אלו מפעילות כשהיא נושאת עיניה לקראת עתיד חדש: היא אמורה לסיים לימודיה בקולג' ומקווה לעשות קריירה כשדרנית ופרשנית בטלויזיה.

במיכללת טכסאס באוסטין. החבר הצמוד שלה לומד שם. אלא שיש לה גם סוכן והוא הסדיר לה את תפקיד פרשנית ההתעמלות של הנ.בי.סי. באולימפיאדת סיאול.

מארי־לו רטון: תהיה באויר

„הלחץ הנפשי האדיר הקיים בספורט הזה ועולם העסקים שקם סביבו, היו יותר מדי בשבילי", אמרה מארי־לו בת ה־18. „אני רוצה להיות מעתה עם בני גילי. ללמוד, להתבדר".

לפיכך ביצעה „עיסקת חליפין": במקום קפיצות נועזות מעל ארגז, „שפוגאט" והיפוכים על מתח, שש שעות אימונים יום־יום, 11 שנה – היא תלמד עתה אנגלית ואת תורת הנאום

איזה מהפך בחייה של „ילדונת", שזינקה רק לפני שבע שנים לתהילה בעולם. „היא העניקה לנו גאווה חסרת תקדים באולימפיאדת 84'. אני בטוח שהיא תמשיך בכך", אמר עליה סנאטור ג'יי רוקפלר, מושל טכסאס.

בינתיים מצביעים בארה"ב על יורשתה של מאר־לו בזירת ההתעמלות: כריסטי פיליפס. רשמו לפניכם את השם הזה.

מודעת „מגן ליברמן" כפי שפורסמה ב„יומן הפועל".

„הלילה שבו יצאו החתולים מחוריהם..."

יותר מ־12 אלף מעריצים באו לראות בשבוע שעבר את אליליהם הצעירים – כאשר אלו החלו להתאמן ב...חצות, לקראת עונת־ליגה חדשה בכדורסל האוניברסיטאות של ארה"ב. מחזה נדיר כזה התרחש בלכסינגטון, מדינת קנטאקי, באולמה של מיכללת מדינה זו, שנבחרתה הייצוגית המצויינת נושאת מכבר את הכינוי „חתולי הפרא".

מדוע נערך האימון בחצות? – משום שלפי תקנון התאחדות המיכללות אין לפתוח באימונים לקראת עונה־חדשה לפני 15 באוקטובר. לפיכך המתינו בקנטאקי עד כמה שניות אחר חצות ואז נערך האימון... הקהל יצא מכליו, כפי שהוא יוצא מכליו בכל משחק של ה„חתולים". שחקני המיכללה בבגדי ובראשם כוכבם המיועד להיות מקצוען, ווינסטון בנט (רישמו לפניכם את השם הזה...), כולם בבגדי אימון כחולים מבהיקים, זינקו על הפארקט עם שריקת מאמנם, כאשר מחוגי השעון חלפו על הסיפרה 12 – והקהל הרב שנדחק ליציעים, הריע לכבודם. הונפו כרזות: „דיפנס", „נחישות־החלטה", שאפתנות".. כרזות דומות היו על בגדי השחקנים. בעונה שעברה סיימה קנטאקי את עונת הליגה עם מאזן של 34–4 ובגמר המחוזי הפסידה ללואיזיאנה.

אגב, מסורת אימון־חצות החלה בקנטאקי לפני שש שנים וזכתה לכינוי: „הלילה שבו יוצאים החתולים מחוריהם..."

„זול יותר ממחסן הפועל"...

קיבלנו את יומן השנה החדשה בהוצאת מרכז „הפועל". יומן יפה. המון אינפורמציה. הרבה מודעות. הנה אחת מהן (ראה תצלום). חברת „מגן ליברמן" מפרסמת ביומן „הפועל" כדורי ספורט מתוצרת החברה היפאנית „מיקאסה" ומדגישה במודעתה, המיועדת לקבוצות, כי מחיריה זולים יותר ממחסן „הפועל". אז אצל מי יקנו רוכשי ומקבלי יומן „הפועל"?

הפצצה הודלקה באש האולימפית

סרט וידיאו המראה כיצד נחטף הלפיד האולימפי מידיו של רץ המום ואיך משתמשים באש האולימפית כדי להדליק פצצה שהכינה קבוצת טירוריסטים וגם כדי להדליק סיגריית מאריחואנה הוקרן בימים אלו באמסטרדם, בידי המתנגדים לכך שהעיר ההולנדית תתמודד על אירוח אולימפיאדת 1992.

החבורה טוענת כי אמסטרדם אינה מתאימה לארח אירועים בסדר גודל כזה, גם משום שהיא עיר קטנה בהשוואה לענקי תבל, גם משום שאין בה מספיק מיתקנים מתאימים וגם משום שהיא לוקה בשנים האחרונות בבעיות כלכליות וחברתיות חמורות.

החתונה הוכנסה ל„רשימה השחורה"

הודעתו של כוכב הטניס השוודי מאטס וילנדר, 22, כי בדעתו לשאת את ארוסתו היפהפיה, ילידת דרום־אפריקה – עוררה גל מחאות במולדתו. ארגונים ש„התמחו" שם בהפגנות נגד משטר ה„אפארטהייד", מיהרו להריץ

מאטס וילנדר: הפגנה נגד הארוסה

אליו „פניה אישית נרגשת מאד", לקיים את הטקס בשטוקהולם – ולא בדרום־אפריקה. וילנדר השיב בינתיים באמצעות עתון בשטוקהולם, כי ישא את דוגמנית־הצילום סוניה מולהולנד, 24, המתגוררת דרך קבע בניו־יורק, ב־3 בינואר, בדרא"פ – „ושכולם יקפצו לי"...וילנדר, כיום מס. 2־3 בעולם ידוע בין השאר גם כמשורר ופרט לטניס מגלה עניין בתחומים אחרים.

הטקס אמור להתקיים באחוזת משפחתה של הדוגמנית, ליד דרבן. אחותה מתגוררת שם עם בעלה מיקי לאו, מאלף סוסים מפורסם בדרא"פ.

בינתיים הודיע מוחמד חוסיין, נציג הקונגרס האפריקני הלאומי בשוודיה, כי ארגון השחורים שלו וגופים אחרים, ינצלו את טקס החתונה „כדי להפנות את תשומת לב העולם לתנאים האכזריים השוררים בדרא"פ. חתונתו של מאטס היא מכה קשה לחרם שאנו מטילים כיום על מדינה זאת", אמר.

הם דווקא רציניים מאד

ליאון ספינקס, לשעבר אלוף העולם באיגרוף במשקל כבד, נראה בתצלום זה של א.פ. נותחמק מבעיטה מעופפת של המתאבק היפאני המקצועני אנטוניו אינוקי, בסיבוב השישי בקרב ביניהם שנערך בטוקיו. זה היה קרב מיוחד במינו, בין מתאגרף למתאבק. אינוקי השכיב את ספינקס לקרשים והצמיד את כתפיו לחמש שניות ואחר כך הכניע אותו בסיבוב השמיני של ההתמודדות שנועדה להימשך 12 סיבובים. בעברו של המתאבק היפאני גם תיקו עם אלוף האיגרוף לשעבר, מוחמד עלי, אף זאת בטוקיו, ב־1977.

הכדור הוא הגול

אבי מלר

הם יורים רק ברוכבים

פעם אחת, לפני הרבה שנים, נודע במדינת חלם כי בקרקעית הנהר הגדול השוכן במזרח, נמצא פעמון זהב יפהפה העשוי לפאר, ברוב הדר וכבוד, את אחת הכנסיות המרכזיות שבארץ. התגלית עוררה בעיה: מי יזכה בפעמון היקר כאשר הוא יימשה ממצולות? ישבה מועצת חכמי חלם, התלבטה, היססה, ופתרה את הסבך בצורה מקורית. היא הזמינה נציגים מ־16 הערים הגדולות במדינה, והציגה בפניהם אתגר: כל עיר תמצא סוס בריא, תמנה רוכב בעל־שם, תצייד אותו כראוי – ותשגר אותם לקו הזינוק בתאריך מיועד. 16 הנציגים, על גבי 16 הסוסים, ייצאו לדרך בצוותא, ייאלצו להתגבר על המכשולים הרבים שבמסלול המפרך המוליך מזרחה, ולהעלות את הפעמון מעמקי הנהר. השליח הראשון שיעמוד במשימה – יוכל לשוב עם השלל היקר לעירו לקול תרועות ההמונים.

התכנית התקבלה בהתלהבות רבה. לא חלפו ימים, ר־16 הסייסים נבחרו, הופיעו לנקודת היציאה, והוזנקו לדרך. הצעירים, מוצלחים, מיומנים ובעלי האמצעים שבהם, החלו בהתקדמות מהירה לעבר המטרה, ואולם, שוד ושבר, תוך ימים ספורים התברר כי ישנם גם סוסים ורוכבים ממספר ערים דלות משאבים, מנוסות פחות, ומצויידות לאו דווקא עפ"י אופנת השעה, שהיו לפיכך בפיגור רציני.

בשלב זה שבה ונגלתה לכל טפשותה הידועה לשמצה של חלם. פרנסי הערים שנציגיהן איכזבו בשלבים הראשונים של „הקרב על הפעמון", התחבטו, טיכסו עצה והולידו את הפתרון המתוחכם הבא: הם החזירו את הרוכבים הכושלים מרבע הדרך, ושלחו במקומם סייסים חדשים ויומרנים, שהיו, כמובן, חייבים להתחיל במסע מתחילתו, על גבה של אותה בהמה אדישה ועייפה. לנושאי הדגל הטריים לא היה, איפוא, סיכוי. הם הגיעו לנהר אחרונים, סחוטים ומבויישים. יתרה מזאת: הזעם בעירם, על אובדן הפרס והכבוד גם יחד, היה גדול שבעתיים.

בּרגיג: הסוס הנכון?

המעשייה הזו מוקדשת בהוקרה מיוחדת לערים באר־שבע ונתניה, בחסותן ובעזרתן האדיבה של **ירושלים, חיפה ורחובות.** אבל ספק אם בהפועל באר־שבע או בית"ר נתניה – שפיטרו מאמנים לאחר 3 מחזורים – או כל מועדון אחר, יהיה מי שירצה ללמוד מוסר השכל מהמציאות עצמה, שלא לדבר על משלים ואגדות. שכן, המציאות הקרובה הרי סיפקה לכל מאן דבעי את הכתובת על הקיר, באותיות קידוש לבנה: הפועל חיפה המגמגמת אצה רצה והחליפה לפתע, בחצי הדרך, את אהרל'ה גרשגורן בפיטר לורימר. מכבי שעריים נקטה באותו תכסיס – אליהו עופר במקום יצחק שום. ובהפועל ירושלים – צבי רוזן במקום נינו ברגיג.

עכשיו צאו וראו היכן נמצאים שלוש הסוסים הללו – והיכן רוכביהם לעת צרה – עם פרוס עונת 87/86. ■

שירים ושוערים

המשחק בו ארחה הפועל לוד את הפועל פ"ת (0-1) נערך ביום ו', בשבוע בו לא היה ברור עדיין אם תשודר תכנית הרדיו „שירים ושערים" בשל הסכסוך המתחמם ומתקרר בקצב המיקרו־גל בין ההתאחדות לכדורגל ורשות־השידור. אבל למי שהגיע למשחק הסתבר במהרה כי לא זו בלבד ששדר התכנית הגיע למגרש (רציתי לכתוב איצטדיון ונמלכתי ברגע האחרון – גם מגרש זו מחמאה גדולה מדי), אלא שמשום מה הוא הצטרף ללודאים ואף זכה מיד באפודת השוער.

לא, לא. עד כמה שידוע לי יעקב בנודיס עדיין לא עשה הסבה לקול ישראל. אבל ב־90 הדקות הללו הוא התנהג בשערו כקריין צרחן, המנסה לעקוב אחר ההתרחשויות בשדה מבלי להחמיץ ולו פרט קטן אחד. צעקותיו של בנודיס הדהדו גם אל מעבר לחומות המגרש. „הלל רוץ לפה, אל תתן לו לעבור אותך... תרדו למטה... בני, תבעט כבר.. תזהר, הוא רוצה לבעוט לשער..." – ועוד כהנה וכהנה הוראות, הצעות, וזיהויי כיוון ומגמות על משטח הדשא. לרגע אחד של ספק אימצתי את עיני כדי לוודא שזהו אכן בנודיס העומד בין הקורות ולא המאמן צבי רוזן...

תופעת השאגות נפוצה אצלנו בליגות הנמוכות והצעירות יותר. כדאי לעקור אותה מן השורש כבר שם, כדי שלא תגיע כלל לליגות הגבוהות. די בכך שהכדורגל בלאומית ובארצית נראה לפעמים שכונתי, הוא לא צריך גם להכריז על זאת בקולי־קולות. ■

אנטמן: הימור ללא סיכון

תשקיף אנטמן

אילו הייתי עתה מאמן בליגה הלאומית הזקוק לשוער, לא הייתי מהסס לרגע בבחירת המועמד ההולם: גיורא אנטמן.

לאנטמן יש כמובן יתרון בשוק השוערים: הוא פנוי. אבל לא זו הסיבה שבגללה אמליץ לקפוץ על המציאה.

גיורא אנטמן הוא שוער טוב – על כך יש לו קבלות מהפועל חיפה – עם פוטנציאל להיות שוער מצויין. המעבר להפועל ת"א היה מלווה בכמה תקלות ופאשלות, שהמגרעת הגדולה ביותר שלהן היתה שהן באו בזו אחר זו, ברצף אינטנסיווי מדי עבור טבילת אש בשורות אלופה.

לא נורא. זה קורה גם לגדולים ומנוסים מגיורא. ריי קלמנס, לדוגמה, עבר מליברפול לטוטנהאם לפני 4 שנים, ובשבוע הראשון שלו ב־ווייט־הארט־ליין ספג 10 (!!) שערים בהפסדים מוחצים בליגה וגביע החלב. נחשו מי עומד היום בשער טוטנהאם? קלמנס.

דוד שווייצר אינו מוכן לתת לאנטמן הזדמנות נוספת להוכיח את כישוריו בהפועל ת"א? אין בעיות. צריך רק למצוא לגיורא את הבמה המתאימה, והוא יוכיח לדוביד איזה שגיאה הוא עושה. אני מניח שרמת המוטיווציה של גיורא אנטמן היא כרגע מהגבוהות בליגה. תנו לו רק נקודת אחיזה – והוא ירים את עצמו לשיאים חדשים. ■

בנודיס: שדר רדיו?

מה היה/יהיה

טובי פולק

המשיך בעדינות – קליין

קליין: בחברה שהיא ג'ונגל – שהכדורגל יהיה וגוע?...

בשבת האחרונה לא נשאר הכרטיס האדום קר בכיסו של השופט הבין־לאומי יעקב שיינר. בסיום המשחק בין הפועל תל־אביב למכבי יבנה התקוטטו ביניהם ז'אנו ומשמעון, ועד מהרה מצאו את הדרך החוצה. בשבוע שלפני־כן היה שותף אותו שיינר לקונ־אגרופים סוער בבאר־שבע, אחרי תבוסת הפועל המקומית. פרט לכך, הורחק במחזור הרביעי (!) עוד שחקן. הם לא היו היחידים העונה. כל־כך הרבה עצבים, כל־כך מוקדם...

אברהם קליין, יו"ר איגוד השופטים, לא מתרגש. „קורה ששחקנים פורקים עול, ואם אין ברירה – אז צריך להרחיק. זהו, לא יותר".

– אחרי ההרחקות של שיינר, אמר מישהו שאם היו מפרידים מיד בין הניצים, אפשר היה למסוך את עוגמת הנפש מכולם.

„אולי, אבל קשה לשפוט את העניין מרחוק. בעיקרון, יש לנו הנחייה ברורה שלא להכנס למגע ידיים בין שופט לשחקנים. אתה יודע, השחקן חם, ואז יכולה להשלח מהלומה גם לכיוון השופט. מיותר. ישנם מקרים, שאם רוצים, תוך כדי ויכוח – אפשר להפריד באלגנטיות. תלוי באישיות השופט."

– אם כבר בשלב כה מוקדם של העונה, יש כל־כך הרבה שחקנים עצבניים, מה יהיה בהמשך? אתם נערכים לקראת הבאות?

„יהיה בקרוב דיון ובו משתתפים, עם מאמנים, שופטים, שחקנים ועיתונאים, בו ננסה להסביר את עמדתנו בעניין. אני מקווה שקשיחות בפתיחת העונה – תביא לרגיעה בהמשך. חוץ מזה, אסור לנו לשכוח איפה אנו חיים. החברה הזאת היא כמעט ג'ונגל בהרבה תחומים; אז בוודאי שהכדורגל לא יהיה בה יוצא דופן..." ■

כדורעף בת־ים – הדרך למטה

בסוף העונה שעברה התרחשה היסטוריה קטנה בכדורעף הישראלי. אחרי שליטה כמעט טוטאלית של התנועה הקיבוצית בענף – זכתה באליפות הפועל בת־ים. יכולת מרשימה שגילתה לאורך כל העונה, הביאו אותה לדרגה אחת לפחות מעל לשאר הקבוצות. מאמן ותיק ומנוסה כדוד כפרי, צוות שחקנים מסור ומוכשר, בצירוף הנהלה דינאמית – הביאו עונה יפה לקבוצה הבת־ימית.

כפרי לא המשיך העונה בקבוצה, לאו דווקא מרצונו. גם אורי חבר, אחד השחקנים המצטיינים – עזב. שלושה צעירים עלו לשורות השישייה הראשונה, והקבוצה כבר לא מה שהיתה. עובדה חשובה נוספת, לא מקלה, באה בדמותו של אליעזר כגן, מקצוען אמיתי שחזר להפועל המעפיל אחרי שנה כמקצוען באיטליה. את העונה החדשה פתחה בת־ים בשלושה הפסדים רצופים. מי שזוהה יותר מכולם עם הצלחת בת־ים, הוא קפטן הקבוצה והנבחרת הלאומית, יעקב הרשקו.

– יעקב, אופרות חדשות בבת־ים? הלך הפלא?

„אני מקווה שלא. אין ספק שנחלשנו. עזב אותנו אורי חבר, ועוד כמה. אנו משלמים עכשיו את מחיר הצערת הקבוצה."

– וזה שהמאמן כפרי עזב, זה לא השפיע?

„בדיעבד אני רואה שכן. תראה, עזיבתו של כפרי לא היתה מחוייבת המציאות, וזאת מבלי לפגוע במאמן הנוכחי. הוא לא היה צריך לעזוב, וחבל שהלך. יש לי תאוריה המבוססת על עובדות מוצקות בקשר למה שקרה, אבל לא אוכל לדבר על כך בשלב זה."

– ועכשיו, אחרי שלושת ההפסדים, וכשכגן חזר להמעפיל, עוד יש לכם סיכוי לשמור על התואר?

„אגדיר זאת כך: אני מקווה שנסיים בין שלושת הראשונים. על יותר מזה קשה כרגע להמר. אם לא היה השנה פליי־אוף – אז הסיכוי היה אפסי. הפליי־אוף משאיר לנו סיכוי. אסור גם לשכוח שבמשחקי הפתיחה נתקלנו דווקא בקבוצות היותר טובות. עם עבודה קשה, ובצירוף מעט מזל – אולי נצליח..." ■

אברהם פלדה – מורשה חתימה?

אז כן מחכים להנהלה החדשה של קבוצת הכדורסל של הפועל תל־אביב בפינה – או לא... מי שהיה מנהל מחלקת הכדורסל עד סוף העונה שעברה, אברהם פלדה, נשמע כמעט מגחך לשמע העניין הזה, בפעם המי־יודע־כמה. „הייתי רוצה לראות את הקבוצה מסיימת את העונה הנוכחית במקום הטוב ביותר אליו היא יכולה להגיע..." דיפלומט, בלא ספק.

חבל שהמאמן עזב – הרשקו

כשאני שואל מהו אותו מקום אליו היא אמנם יכולה לנסוק, הוא מעדיף לומר שאסור לשכוח שלא היה להפועל יותר מדי מזל העונה. פציעת זלוטיקמן, כמובן. „אבל אל תשכח שלפני שנתיים, מיד אחרי שהבאנו אותו ממכבי חיפה, נפצע וילי סימס קשה מאוד, והקבוצה לא נשברה. אפילו לקחה גביע. וגם קני לבנובסקי נפצע אז... מה שמטריד אותי היא אותה רוח תבוסתנית שמנשבת היום מכיוון הקבוצה; אז מה אם הוא נפצע? אין שחקנים אחרים? תמיד צריך לשחק, עד הסוף..."

השנים, 10 השנים (בהפסקות) אותן עשה אברהם פלדה בשורות הפועל תל־אביב, לא הוסיפו לו הרבה בריאות. שיערו הלבין בקצב מהיר. הוא מדבר על הפועל עם הרבה אהבה, כמו גם מרירות, על מה שקרה בשלהי תקופתו. סיפור לעוס. הקבוצה הממומנת ע"י מוסדות ההסתדרות, ומנוהלת דרך מועצת הפועלים המקומית – לא הביאה באותן שנים יותר מדי נחת לאוהדיה ומנהליה. היה להם קשה, זה בטוח.

ה'אייטם' התורן אשר העלה את פרשת ההנהלה הקודמת/ההנהלה הנוכחית נדון לפני מספר ימים בפני השופט המחוזי שאול אלוני. הפועל לא רצתה בהמשך קשר האימוץ עם „מודו" (לה היתה אופציה להמשיך), והעדיפה הסכם עם „פולגת". העו"ד שייצג בדיון את הקבוצה, טען משהו כמו שלהנהלה הקודמת לא היתה הסמכות לסכם עם חברה מאמצת. מוזר, אמר אלוני: הנהלה שתיפקדה בקבוצה 7 שנים רצופות לא מוסמכת לסכם? הייעוץ המנומס שנתן אלוני לתל־אביבים היה לרדת מהקייס. „זה לא יוסיף לכם כבוד..." בסוף, אגב, „מודו" ויתרה.

פלדה טוען שמקור הבעייה, כנראה, הוא בחילופי הגברי בצוות המפקח על הפועל מבית־ברנר (מוע"פ ת"א): „כמו שבסוף העונה הקודמת התנערה מועצת הפועלים מחברי ההנהלה היוצאת – כך זה נמשך גם היום. זה לא מפליא. אצלם זו כבר מסורת לא לכבד סיכומים שערכו אנשים שהם לא מחבבים..." ■

למוטב בלבד – פלדה

משחק ראש

יש לו נתונים גופניים נהדרים להיות נוגח טוב והוא איננו כזה. גבוה למדי וגופו גמיש וחזק, אבל אינו מנסה כוחו במשחק ראש. די לראותו תופס עמדה בתוך גוף השער ממש או בינות למגינים דוחפים, במאבק על תפיסת מקום על קו השער, כדי להבין שלא מחפש את הכדור. בעבר ראיתיו נוגח לשער. זה לא קרה פעמים רבות, אבל ראו את הפוטנציאל בניתור ובעוצמת הנגיחה. במקום לשפר את משחק ראשו, נסוג לאחור. מקרבות האויר ומסתם כדורי־גובה במרכז המגרש, התעלם לגמרי. לכן סיים המשחק עם 0 נגיחות. לכן הפסידה שמשון הרבה כדורים בקישור.

גאוות הכרם

גאוותה של שמשון היתה תמיד תוצרת הבית. גאוותה הגדולה יותר היתה הבאת שחקנים לנבחרת הלאומית. שלושה יוצאי הכרם מהסגל הנוכחי, ידעו את הכבוד. שלמה מזרחי וגדעון דמתי כבר שכחו את היום, ואילו אפרים ארביב, קשר אחורי, בן 27, נמצא בסגל של מירמוביץ', המאמן היוצא של הנבחרת. את כשרונו לא גילה יוסל'ה, הליגה כולה למדה את נתת רגלו ובעיטות התותח שלו. אבל כשראיתיו מול בית"ר ירושלים (1-1) ראיתי שהבחור בנסיגה. הוא כבר לא מאיים כבעבר. גם יחסה של ירושלים היה בהתאם.

תיקול

זהירות, מילה מסוכנת. ארביב לא מתקל כלל במגרש. הוא לא פחדן וזה אבסורד. מול כניסה חזקה ומאיימת של אודי אשש הוא נכנס לרחבה, הרים רגל וכמעט גילח את אשש (עבירתו היחידה במשחק). מול הזדמנות קורצת לעבור את הקו האחרון של בית"ר, התגלתה האמת – אומץ יש לו. ואם נוסיף למשוואה כי חוזק תמיד היה לו, נקבל תוצאה ברורה: חשק אין לו. אמת, לשמשון יש קשר (יגאל הלל) ומגיני נשמה (און דהרי ואורי כהן), אבל מפה עד להטלת כל המעמס עליהם, הדרך ארוכה וגם מובילה למבוי סתום.

מה עשה אפרים ארביב מול בית"ר ירושלים?

	מחצית 1	מחצית 2
בעיטות לשער	0	0
מסירות מדויקות	14	9
מסירות לא מדויקות	3	8
נגיחות	0	1
תיקולים מוצלחים	2	0
תיקולים לא מוצלחים	1	0
איבודי כדור	4	3
ספג עבירות	0	0
עבר עבירות	1	0
ציון משחק	5	

טכניקה ויכולת סיום

בעל נתונים טכניים מעולים: בעיטה שטוחה ואיימתנית לשער (לא נראתה מול ירושלים); קוד רוח וראיית משחק טובה; כדורי העברת אגף מדוייקים – אך לא מראה אותם. בשבת הסתתר מאחורי שלמה מזרחי. מעדיף להסתגר בתפקיד קשר אחורי הסוטה רק לימין. התפקיד מחייבו ללכת לכל ריבאונד מהרחבה, לעמוד כ־20 מטר מהשער בכל התקפה. כמעט שלא עשה זאת וחיכה הרחק מאחור; גרם לאובדן הזדמנויות רבות. נקודות החולשה שלו: עצירת כדור גרועה תחת לחץ (הכדור קופץ לו) ויכולת כידרור בינונית; תפיסת עמדות גרועה ברחבה. כושרו הגופני (שב מפציעה) לא איפשר לו להשתחרר ולהביך המגינים. מסירותיו הקצרות לא איימו על שער היריב.

מהירות

מאז ומתמיד היה ידוע שלאפרים יש בעיית מהירות. אין לו ספרינט ויציאתו ממצב נייח מגושמת למדי. גם יוסל'ה מירמוביץ' ידע על הרעה החולה הזאת של ארביב והזמינו לנבחרת. בעונה שעברה, היה לאפריים כושר גופני מצויין, בזכותו נע ללא הרף ושרף אנרגיה רבה. לכן נדהמתי לראותו נגד בית"ר. תנועתו היתה כבדה ומסורבלת. לא ביצע אף מיאוץ לכדור. היה מביש לראותו מתחיל לנוע לכיוון כדור נהדף מההגנה, הקרוב אליו הרבה יותר מאשר לשוקי נחמני, מגן בית"ר, ומוותר עליו באפאטיות, כמעט אמרתי בזלזול. כושרו הגופני לקוי ומעורר תמיהה. נראה כי מסתתר היטב מבעד להגדרתו של מאמנו יעקב גרונדמן, הקובעת שיהיה קשר אחורי. אבל אפריים לא רץ לריבאונד מההגנה. נתן לדמתי לרוץ בודד בחוד לאורך הכנף (7 פעמים), הביט בו והמשיך לעמוד במקומו, למרות שהיה הקרוב ביותר לגידי. היה מביש לראות זאת.

פסק־דין

קשר אחורי עם נתונים וכשרון שמסוגלים להפכו לטוב ביותר בארץ בתפקידו, אך עתה מגלה נסיגה בולטת. אינו מנסה לשפר את נקודות התורפה שלו (נגיחה ותיקול) והורס בכך כל תכונותיו החזקות בקישור. כשהאפאטיות מתגלה בביצועיו, המסקנה:

זהו פליקס פינצ'ובר, זקן עיתונאי הספורט היהודיים ■ לאלכס דורון הוא מספר את מעלליו בימי האולימפיאדה הנאצית בברלין, 36': על מזימה להגניב שידורי מחאה נגד היטלר במהלך האולימפיאדה ■ האיש הראשון שדיווח מאירופה על אירועי ספורט לקול ירושלים המאנדטורי ■ האיש שאמר על נחמיה בן־אברהם ז"ל: "זה האיש!"

אלכס דורון

זהו סקופ היסטורי. עד כה, חמישים שנה מאז אירע הדבר, לא פורסם הסיפור המדהים:

במהלך האולימפיאדה הנאצית, בברלין של 1936, ניסתה קבוצה מחתרתית אנטי־נאצית לשבש את המשחקים ולהשמיע לקהל שבא לאיצטדיון האולימפי נאום מוקלט נגד המשטר ההיטלראי. 20 איש היו בקבוצה, כולם לא יהודים. הם תיכננו להקליט את הנאום האנטי־נאצי על גבי תקליט מיוחד. להתחבר בחשאי למערכת הכבלים של הרמקול המרכזי באיצטדיון, ולהשמיע את הנאום החריף באחד מימי השיא של תחרויות האתלטיקה, מיד לאחר הופעה מחשמלת של ג'סי אוואנס. לא היו אז רשמקולים מהסוג המקובל בימינו. השתמשו איפוא בתקליטי באקאליט (מהירות 78...) ובגראמופון.

כאשר פנו כמה מבני החבורה לרכוש כבלים לצורך המבצע, בחנות לצרכי חשמל, פיטפט אחד מהם בחוסר זהירות. הזבנית קלטה שברי־דברים, ומיהרה לדווח עליהם למשטרה. במצוד אלים שערך הגסטאפו נלכדו כולם, לבד מאחד – שהצליח לברוח ל... ארץ־ישראל.

בארץ נשא לאשה את ארוסתו היהודיה, שנמלטה יחד עמו. הוא שימש כאן שנים אחדות כמאמן איגרוף וכמתאגרף בהפועל ירושלים. היה חבר ב"הגנה". גם כתב ספר בגרמנית, "המלאך היה איתי", שראה אור בשוייץ. הורסט שאדה היה שמו של אותו גבר נועז, והופעותיו בזירה נגד הארמני מארדו, בעל מועדון איגרוף של יוונים, נחשבו בסוף שנות ה־30 ללהיטים הגדולים של ערבי האיגרוף המרתקים, שנערכו לעתים קרובות לפני קהל רב באולם "אריסון". שאדה נפטר בירושלים לפני שנים אחדות, לאחר מחלה ממושכת – ושמר בקנאות רבה על סודו הפרטי.

חשיפה ראשונה

את הסיפור הזה חושף עתה כאן, לראשונה, מי שראוי להיקרא "זקן עיתונאי הספורט היהודים" – פליקס פינצ'ובר, שבימים אלה מציין את יום הולדתו ה־85. עיתונים בגרמניה, בה נולד וממנה עלה והתיישב בתל־אביב ב־1939, ציינו את חגו. "ה"נסטור" – כינוהו. 'נסטור', מושג הלקוח מהמיתולוגיה היוונית, פירושו זקן ויועץ מופלא. נסטור, מלך פילוס, נספח לעת זיקנתו למחנה שצר על טרויה, ונתפרסם במהלך המלחמה בעצותיו החכמות.

בגרמניה של סוף שנות ה־20 וראשית שנות ה־30, כתב פינצ'ובר על ספורט, בעיקר בבטאונים יהודיים אך גם לעיתונות הכללית בברלין. זו היתה תקופת הפריחה של הספורט היהודי בגרמניה – עד חיסולו, לאחר "ליל הבדולח" ב־1938. מיד לאחר שעלו הנאצים לשלטון, ב־1933, החלו לרדוף את ספורטאי הצמרת היהודיים, על פי צו חתום בידי היטלר. פריץ רוזנפלדר, מתעמל ומאמן מעולה, היה הראשון ששלח יד בנפשו, מיד לאחר שהוצא ממועדון הספורט שהקים בשטוטגארט.

סמוך לפתיחתה של אולימפיאדת ברלין ראיין פינצ'ובר את האלוף האולימפי היהודי הראשון בכל הזמנים, המתעמל אלפרד פלאטאו (מצא מותו באושוויץ), שזכה באתונה ב־1896 בשלוש מדליות זהב. כן חיבר פרק על הספורט היהודי, לספר עב כרס שעסק ביהודים כגורם רב השפעה בתרבות הגרמנית. הספר עמד להתפרסם עוד ב־1934, אך ברגע האחרון אסר המשטר הנאצי על הופעתו, והורה להשמיד את כל העופרת ששימשה להדפסה. עורך הספר הסתכן בנפשו כאשר החביא את ההגהות – ובדרכים לא דרכים שמר על עבודה מופלאה זו למעלה מ־25 שנה, עד שפורסמה ב־1959, ב... ירושלים.

דיווח לקול־ישראל

מברלין הנאצית, שלוש שנים לפני שעלה ארצה, דיווח פינצ'ובר כבר לפני 50 שנה לקול ישראל המנדטורי, על ספורטאים יהודים מצטיינים באירופה. "הייתי כתב הספורט הראשון של הרדיו הארץ־ישראלי בחו"ל. אחת לשבועיים שיגרתי כתבה על הנושא הזה, בעיקר על אתלטים יהודים מצטיינים מאותה תקופה, שרבים מהם הכרתי באורח אישי. שלמה ארזי ז"ל, שהיה מנהל מדור הספורט ברדיו באותם ימים, שמר על הקשר המתמיד עמי", אומר פינצ'ובר.

כמו כן פירסם מאמרים על נושאי ספורט ב"ג'ואיש כרוניקל" הלונדוני – שתורגמו או הועתקו בשלמותם בכל עיתוני היהודים בעולם, לרבות "הבוקר" התל־אביבי.

לאחר שעלה לארץ, "לחם" פינצ'ובר – מומחה ואנציקלופדיה מהלכת בכל מה שקשור לספורט העתיק – להנהגת מירוץ מרתון ישראלי מקורי. "מירוץ איש בנימין", קראו לו היוזמים. "הוכחתי כי ריצתו של הרץ מאפק, המוזכר בתנ"ך (שמואל א', פרק ד'), היתה בדיוק ל־42 ק"מ, וקדמה בהרבה לריצתו של החייל היווני משדה המערכה ממרתון – לאתונה".

קשר דרך שוייץ

בשנים האחרונות של המנדט, הערימו השלטונות הבריטיים קשיים רבים על עיתונאים בארץ־ישראל. בין היתר, לא איפשרו העברת דברי דואר מיוחדים וכתבי עת מקצועיים, שברובם נרכשו בלונדון. "שברתי את ה'בלוקאדה' הזאת, כאשר יצרתי קשר עם ידידים בשוייץ – ובאמצעותם הגיעו לארץ עיתוני ספורט, לצרכיהם המקצועיים של הכתבים הארץ־ישראליים", גאה פינצ'ובר להיזכר. לימים התמסר בעיקר למסחר בספרי ספורט ובספרות מקצועית בענייני צבא – והעמיד את היידע העשיר שלו לרשותם של עיתונאי הספורט שביקשו להסתייע בו.

"בימים אלו – אומר פינצ'ובר -- כאשר הרדיו חוגג 50 שנה לשידור הראשון מירושלים, אני רוצה לספר עוד סיפור שטרם פורסם, על תרומתי הצנועה לשידורי הספורט. כידוע לכל, השידור החי הראשון ממשחק כדורגל, היה ב־47', כאשר נחמיה בן־אברהם ז"ל העביר את מהלך המשחק בין בודפשט לתל־אביב. אלא ששידור זה היה, למעשה, בבחינת שידור נסיוני. מיד אחרינו התכנסנו, ראשי המחלקה להכשרה גופנית – כך קראו אז למה שמקביל כיום לרשות הספורט – ודנו בשידור. הדעות נחלקו. שאלו לדעתי על טיב השידור ורמתו המקצועית של השדר, בהסתמך על נסיוני מגרמניה – ואני זה שקבעתי נחרצות: 'נחמיה, זה האיש!'. הדגשתי שהוא מסוגל לשדר הלאה ברמה גבוהה מאוד ואיכות השידור, מבחינתו, גבוהה מאוד אף במושגים בין־לאומיים. הקול שלי, או יותר נכון היד שלי, שהורמה בהצבעה, הכריעה את הכף – ומאז, במשך שנים רבות, שידר נחמיה את שידוריו המרתקים מכל קצות תבל". ■

פליקס פינצ'ובר: "זה האיש!"

לקום ביום ראשון בבוקר עם שלוש נקודות בלב...

[...] „דרבי" תל־אביבי בכדורגל. מכבי – הפועל. היו הרבה לפניו והיו רבים אחריו. אך „דרבי" זה תמיד „דרבי" והשחקנים מתרגשים, [...] כאלה שאפילו לא יודעים [...] זה... ★ כל אחד רוצה לנצח.

אבי מורגנשטרן

דרבי תל־אביבי. לא משנה הדירוג של שתי הקבוצות, תמיד נשאר היהלום הקטן ביריבות העירונית. האוהדים מתמרקים כבר שבועיים מראש. הקנטות קטנות. ציפיות גדולות. השחקנים מנסים למתן את ההשפעה של ההפסד או הנצחון המיוחל. אבל גם כך, קשה שלא להבחין ברצון העז להוציא 3 נקודות, דווקא מול היריבה העירונית. אחר כך, אפשר ללכת עם ראש זקוף. כמו טווס שפורש את נוצותיו.

שאלנו את האנשים שקשורים בדרבי. שחקנים, מאמנים מנהלים. לכולם חשובה היוקרה. הדרבי מחרתיים מבטיח מאבק איתנים. לפחות לפי התגובות שאספנו. 20 אלף איש יוכלו להוות תפאורה קלאסית לדרבי מודל 86־87.

אלי דריקס: „דרבי? תראה בעקרון מדובר רק ב־3 נקודות ליגה. אבל ברור לכולם שיש כאן הרבה מעבר לזה. מדובר ביוקרה עירונית. הנצחון בדרבי חשוב בעיקר למען האוהדים שלנו, זה יעשה להם את השנה. גם לנו חשוב להיות תמיד מעל הפועל בגלל הסמל של האגודה.

„לדעתי הדרבי הקרוב לא יפול ממשחקי הדרבי הותיקים והטובים. אנחנו חברה צעירים שאכפת לנו מהסמל. זה לא שאנחנו שונאים את הפועל, אבל יוקרה עירונית זה משהו מיוחד. אני מת לנצח את הדרבי.

„עד היום לא הבקעתי שער בדרבי ואני מקווה לשבור את המסורת הזו כבר מחרתיים. אצלנו התחילו לדבר על המשחק כבר שבועיים קודם. יש הרבה יותר אוהדים באימונים שמעודדים אותנו ומבקשים מאיתנו לנצח. מבקשים להיות מעל הפועל. ואני מבין אותם. אני רוצה לנצח בשבילם. כדי שהם יהיו מבסוטים ויבואו לעודד אותנו כל הליגה. אני מאד מקווה שבשבת נעשה את זה".

אלי דריקס: הכל יוקרה עירונית

ישפיע על המוראל

מנשה שמעונוב: „דרבי זה מסורת. הוא מהווה הרבה יותר מסתם משחק רגיל. בעיקר בשביל האוהדים אבל גם בשביל כל מי שסובב את האגודה. מדובר בשתי הקבוצות הגדולות בעיר. למרות שהיחסים בין השחקנים של שתי הקבוצות טובים, יש רצון לנצח. השנאה היא בין האוהדים. לנו, השחקנים שגדלו באגודה יש משמעות מיוחדת לנצח דווקא את הפועל ת"א. הנצחון בדרבי, הוא הנצחון הכי חשוב בעונה.

„הפסד או נצחון ישפיעו על המוראל שלי באופן ישיר, הרבה יותר ממשחק רגיל. בשבילי דרבי זה המשחק הכי חשוב בעונה. היום אני כבר לא מתרגש לפני דרבי. בתחילת הדרך התרגשתי מאד. אבל גם עכשיו כשאתה עולה לפני אצטדיון מלא, אתה חש תחושה אחרת ממשחק רגיל. זה היופי של הדרבי.

מי שינצח, ירגיש בעננים. אפשר יהיה ללכת גאה בעיר. גם ההנהלה תלך לקראתנו עם ננצח. הלוואי.

דורי אזולאי. חש בעבר גם את הדרבי הירושלמי וגם את התל־אביבי. השוואה פרטית באווירה ובתחושות.

„הדרבי בירושלים היה בימק"א. זה דרבי מיוחד במינו. בירושלים יש רק כדורגל. לא מתייחסים לענפי ספורט אחרים. כך שכולם מתעניינים רק בדרבי בכדורגל. מרבית האוהדים הם בית"רים. האוהדים הירושלמים הם פנאטיים. ממש. אותם מעניין רק הדרבי. הליגה לא משנה להם הרבה. העיקר לנצח בדרבי.

„האווירה במשחק היא ססגונית מאוד. כולם יושבים קרוב למגרש, ואתה חש את קריאות העידוד והצעקות של האוהדים. אתה חש כמה חשוב להם הנצחון. אתה חי יחד עם האוהדים את הנצחון.

„הדרבי התל־אביבי הוא הרבה יותר גדול מבחינת היקף הקהל והמגרש. יש יריבות גדולה בין המועדונים אבל לדעתי היא פחותה מהיריבות בירושלים. הקהל בת"א רוצה לנצח, אבל אין פנאטניות כמו בירושלים.

„אבל דרבי זה דרבי, גם בת"א. אני מת לנצח סוף סוף בדרבי. מעולם לא ניצחתי את הפועל ת"א במדי מכבי ת"א. אני בטוח שאתרגש במשחק. לא משנה המיקום שלנו בטבלה. העובדה שאנחנו לפניהם לא משנה דבר. כמה שזה נשמע בנאלי, לדרבי יש חוקים משלו. חוץ מזה, אריה פצוע כמו הפועל ת"א, מסוכן יותר. לדעתי יהיה דרבי מאד מעניין ומותח. יהיה בו כל מה שדרבי צריך. מתח, קהל, כדורגל טוב. אנחנו נרצה להוכיח שהמיקום שלנו מעל הפועל מוצדק. והפועל ירצו להוכיח שאסור להספיד אותם".

מיקי בצד השני...

מיקי בן שטרית. את המשחק הראשון שלו במדי מכבי ת"א, הוא לא ישכח. גם לא האוהדים של הפועל. מיקי הבקיע שני שערים בנצחון הגדול של מכבי על הפועל ת"א. אחרי הגולים, הוא רץ וטיפס על הגדרות. היום האוהדים של הפועל רוצים פיצוי. הם מאד מקווים לראות את בן שטרית, קופץ שוב על הגדר. הפעם במדים הארומים. בן שטרית חוצה את הקווים.

בן שטרית: „כשעברתי אז למכבי, דרבי היה דבר חדש לגמרי בשבילי. אני היכרתי דרבי חיפאי. אבל זה דבר הרבה יותר קטן. בתל־אביב דרבי הוא דבר מרכזי וכולם מדברים עליו כבר שבועיים מראש. להרבה אנשים הדרבי מהווה דבר עיקרי, אפילו גדול מהליגה כולה. היום אני כבר די ותיק במשחקי דרבי.

„האווירה בדרבי זה משהו יוצא מיוחד. מתחילים לדבר עליו הרבה לפני המשחק עצמו. אפילו [illegible] משחקי ליגה קודמים.

„מאז שכבר הבקעתי שער בדרבי, אני יודע איזו הרגשה נפלאה אתה מרגיש אחר כך. אני מאוד מקווה לחזור ולהבקיע גם בדרבי הזה. הדרבי הראשון שלי בו הבקעתי 2 שערים, היה משהו לכל החיים. 20 אלף איש, ואתה בא ומבקיע, זו הרגשה נהדרת. זה [illegible] לא דבר שגרתי. היום אני במדי [illegible]. וזה יכול להיות פיצוי הולם לקבוצה, על [illegible] השערים שהבקעתי ברשת הפועל ת"א. היום אני אפילו אסתפק בגול אחד ברשת מכבי ת"א, רק שיביא 3 נקודות. לי אישית, הולך נגד מכבי ת"א.

בשנה שעברה במדי מכבי שערים הבקעתי פעמיים. אני מקווה שגם הפעם. גם האוהדים לוחצים עלי להחזיר את החוב של הדרבי ההוא. אני מרגיש שאני משרת אותם כל הליגה ולא רק בדרבי. אבל אני מת להבקיע בדרבי. נצחון יכול להעלות אותנו על דרך המלך".

דוביד שוויצר. שועל ותיק. כבר עבר הרבה משחקי דרבי. אימן גם את מכבי ת"א. כבר לא מתרגש. אבל גם כך, חשוב לו הנצחון, מעבר ל־3 נקודות. יוקרה עירונית. מושג שיש לו משמעות גם בעיני מאמן ותיק ושבע.

שוויצר: „לדרבי אין משמעות מיוחדת לגבי. היופי שלו, בעיקר באווירה המיוחדת שאופפת אותו. אומרים שיש לדרבי חוקים משלו. כנראה שזה נכון. אני רוצה לנצח בדרבי, כמו בכל משחק. אבל כאן יש עניין של יוקרה. העובדה שאנחנו באים מעמדה נחותה יחסית, צריכה להלחיץ דווקא אותם. לא אותנו. הרי את מכבי ת"א כבר כולם עשו אלופים השנה, לא?, לנו נותר להגן על התואר. מה לעשות, צריך לעבוד קשה"...

<table><tr><td>

מכבס: מקווה לטוב

עודד מכבס. במכבי לא אהבו את ההצהרות שלו, שדיברו על השוואה בין מכבי נתניה בימי האימפריה לבין הצלחת מכבי ת"א, העונה. היום הוא מעדיף משפטים קצרים, שלא לעורר גלים. מה שבטוח.

בשבילו, זה דרבי תל־אביבי ראשון.

מכבס: את הדרבי בנתניה, לצערי, הפסדתי. הדרבי היחיד שעד היום חוויתי היה בפתח־תקווה. זה לא היה דבר מיוחד במינו. היתה אווירה אבל לא כמו שציפיתי. על הדרבי התל־אביבי שמעתי הרבה. אני מקווה מאד שיהיה דרבי טוב.

</td></tr></table>

פרפרים בבטן

גדי תבור. במשך שנים היה ידוע כאוהד נלהב של הפועל ת"א. היה אחראי לקרנבל של שער 7 בבלומפילד. הרבה ארום ברקע. השנה הוא נושא את תואר מנהל הקבוצה. אבל בלב, הוא יותר אוהד מאשר מנהל. בעיקר בדרבי.

תבור: „אני אשאר תמיד אוהד. לא משנה שאני מנהל. אני בן 30, וכבר 25 שנה אני הולך עם הפועל ת"א לכל מקום. דרבי בשבילי זה יותר מהכל. לנצח את מכבי ת"א זה הרבה מעבר ל־3 נקודות. זה לקום למחרת בבוקר וללכת עם הראש הכי זקוף שאפשר במקרה שניצחת. אני זוכר כשהייתי ילד והפועל חטפה חמישייה בדרבי, היה לי כמה ימים בגלל זה, חום של 40 מעלות. וכשאנחנו ניצחנו 0:3, הרגשתי שגבהתי בכמה סנטימטרים...בשבילי דרבי זה הרבה יותר מסתם יוקרה.

„היום יש לי לפני המשחק הרבה יותר פרפרים בבטן. בשנים האחרונות היה פחות מתח כי מכבי היו בתחתית או הפועל בתחתית. השנה יהיה מאבק אדיר. לנו נצחון חשוב מאד בגלל הפתיחה הצולעת שלנו. אבל המורחקים יחזרו והכל יהיה בסדר. על אפשרות של הפסד בדרבי אני לא מוכן לחשוב.

„אצלנו לא מתדרכים את השחקנים לפני הדרבי. לא צריך להסביר להם את החשיבות. כולם יודעים. גם שחקני הרכש. אנחנו לא כמו מכבי ת"א בכדורסל שמסבירים למגי ולג'ונסון מה זה צהוב ומה זה ארום. מספיקה האווירה הלוהטת לפני הדרבי כדי שכולם יכנסו לעניינים".

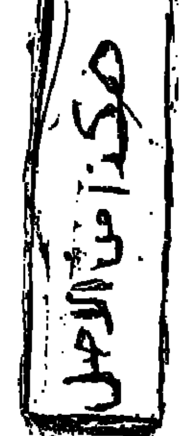
משה סיני. קפטן הפועל ת"א: „יש לדרבי משמעות מיוחדת, כי זה משחק יוקרתי. זה חשוב למועדון, לשחקנים ובעיקר לאוהדים. לדרבי יש חוקים משלו. תמיד זה משחק קשה ומרתק. לא משנה המיקום של הקבוצות, במשחק עצמו, הכל פתוח. בעקרון, גם נצחון בדרבי מביא רק 3 נקודות ולא שש. אבל יש את ההיבט העירוני. לקום למחרת בבוקר עם ראש מורם. זה חשוב מאד מבחינה מוראלית, להמשך הדרך. מאד חשוב". ■

מיקי בן שיטרית: „משהו לכל החיים"

هكذا من الاصل

האדם שבחיה

קני באניסטר. מקצוען. עד לפני כמה שבועות – „ניקס". היום – בהפועל חולון. כינוי: „החיה", אבל על זה כבר נכתבו הרבה מילים. משהו על אוכל: 206 ס"מ ו־110 ק"ג זקוקים ל־10 ביצים לארוחת בוקר ולקילוגרם בשר ביום. רק ככה אפשר להיות מקצוען, לחיות בעולמם של החזקים.

מרדכי רוזנבלום

שם המשחק אצל מר קני באניסטר, הוא כבוד. להתייחס בכבוד למקצוע ולאפשרויות הגלומות בו, למקום העבודה, לחברים במפעל. אצל קני באניסטר, הכדורסל זה המקצוע. הפועל חולון – מקום העבודה, אלימלך ושות' הם החברים במפעל. והכבוד הגדול מכל – להיות „ווינר".

לכן הוא מכונה „החיה".

לא בגין התנהגותו יוצאת הדופן, הוצמד לו הכינוי הזה. באניסטר הוא „החיה" בגלל הכבוד שהוא רוכש לכדורסל והשאיפה שלו להיות תמיד בצד המנצח.

ממבט ראשון בפניו המצולקות (למען האמת קיבלתי הסבר מלא לפשר הצלקות המאיימות על לחייו, אבל לא הצלחתי בדיוק להבין במה מדובר. הסלנג הבולטימורי השחור לא נקלט אצלי...), בהופעתו המפחידה משהו, היה אפשר לבנות סביבו סיפור נוגע ללב, על נער ענק, המתרוצץ יחף ורעב בסימטאות רובע השחורים בהארלם שבניו־יורק, מסתבך עם החוק וחולם על כדורסל ועל ה„ניקס". והנה, ממש כמו באגדות, הגיע „החיה" המצולקת אל פיסגת חלומותיו, לצידם של ברנרד קינג, פט יואינג וכל יתר כוכבי־העל של קבוצת הכדורסל חביבת ניו־יורק.

אבל האגדה הזאת רחוקה מהמציאות כמו... כמו שחולון רחוקה מניו־יורק סיטי. ארון באניסטר גדל דווקא למשפחה טובה בבולטימור, וגם עיון מדוקדק בארכיון המשטרה של העיר לא יגלה דבר וחצי דבר על עבר פלילי כלשהו. להיפך, הקשר היחיד שלו לחוק ולפלילים מצוי בתעודת בוגר של האוניברסיטה של אינדיאנה סטייט בנושא חוק וקרימינולוגיה.

איזה ג'קי – הגדול ?

לא במקרה פתחתי דווקא בהתייחסותו של „החיה" למקום העבודה החדש שלו, אצל מישקה לפרדון. כאשר נפגשנו לראשונה לשיחה קלה, שאלתי אותו על ג'קי רובינזון, זה שכמעט שיחק העונה בהפועל ת"א, מי שהופיע בעבר במכבי דרום וכמעט במכבי ת"א (ויתרו עליו בגלל שבר ברגלו).

„איזה ג'קי רובינזון? הגדול?..." שאל.

כן, אמרתי. אותו ג'קי עליו שרים עדיין בארה"ב, אחרי הזכייה הגדולה שלו עם השיקגו בולס באליפות הנ.ב.א. ומדוע נזכרתי בו? ובכן, ג'קי הגדול היה מגיע להיכל הספורט ביד־אליהו (80 צופים במקרה הטוב...), למשחקה של קבוצתו מכבי דרום, האחרונה בטבלה, שגם ירדה בתום אותה עונה לליגה הארצית, כשהוא לבוש בחליפת בורדו מרהיבה ביופיה, נעליים תואמות, עניבה לא רועשת מידי ותיק ג'ימס בונד.

ג'קי הסביר לי את ההופעה הזאת ב...„כך צריך לבוא לעבודה". באניסטר מבין היטב את התשובה. „גם בניקס, כך מתלבשים אנשי מקצוע המכבדים את מקצועם. אל תחשוב חלילה שאנו מתלבשים כך בגלל העבודה הקלה. לא מדובר בפקידים או בבעלי מקצועות חופשיים. אנו, הכדורסלנים המקצוענים, עובדים קשה מאד. שש שעות ביום של אימונים מפרכים; משחקים קשים במהלך נסיעות בכל רחבי ארה"ב. הגוף שלך חייב לעבור ב־150 אחוז יכולת וכושר. ודוקא משום כך אנו חייבים להתלבש ולהתנהג כיאות".

כן, להתנהג כיאות. הדברים משום מה אינם מסתדרים לי עם הכינוי שלו. זה שהוא ענק, בהחלט לא נורא. מנוטה בול מוושינגטון בולטס, הרבה יותר גבוה ממנו ואיש לא חשב להעניק לו את הכינוי „החיה". אגב, הכינוי של בול (2.32 מ'!) הוא: השרוך...

גם התנהגותו בלובי של המלון שבו ישבנו, איננה מתאימה לדימוי שיצרנו בדימיון הפרוע שלנו, ערב בואו לארץ. גם שבירת הסלים אינה מצדיקה את הכינוי. ארוידאס סבוניס הרוסי שבר גם הוא שני סלים במשחק אחד ואיש מאתנו לא מיהר להצמיד לו את הכינוי המחייב הזה.

בסך הכל מדובר ב„חיה תרבותית" למדי, היודעת גם לחייך, להתלוצץ, להתנהג. אבל בכל זאת, בספרים, בקטעי עיתונים ישנים, חברים בנ.ב.א. ואפילו כאשר עוד שיחק פוטבול – הכל כינוהו: „החיה". והוא גאה, כך נרמה, בכינוי שהוצמד לו. שומר עליו בקנאות. „זה שלי", הוא מכריז. „אין אחר, בנ.ב.א. (גם לא בישראל), הרשאי להשתמש בשם הזה. „החיה" זה רק אני".

למה? למה „חיה" ולא „הגדול", „הענק", „המפחיד"...?

„אני שחקן אגרסיבי מאד. אחד שלוקח ברצינות רבה את הכדורסל. אני חזק מאד ומנצל עובדה זאת במאבקים על הכדורים החוזרים. לעצור אותי – הוא מרגיש ללא חיוך – אפשר רק בבזוקה..."

בן 26. 206 סנטימטרים. 110 ק"ג ללא נעליים. מאסה אדירה המחסלת 10 ביצים מקושקשות, בארוחת בוקר ק"ג סטיק בצהריים וזו רק ההתחלה. ירקות, תפוחי אדמה, ליטרים של מים מינרליים, ככרות לחם למכביר – זהו הדלק שמניע את המכונה הגדולה הזאת.

מחוץ למגרש והסלים – מוסיקה ושחמט

וזה עולה כסף כמובן. בשנה הראשונה שלו ב„ניקס", כאשר הגיע לשם כ„רוקי" (טירון), הוא קיבל 65 אלף דולר. היום, טוען באניסטר (ולא אני האיש שינסה לסתור את דבריו של „החיה"), הוא שווה יותר מ־400 אלף דולר. בחולון, כך שמענו, הוא שווה 150 אלף דולר (חלק הארי של הסכום נתרם ע"י אוהד מליונר של הקבוצה החולונית, המתגורר בארה"ב).

ארל מי ?

„מצאנו לנכון, אני והסוכנת שלי, לצאת לשנת צינון באירופה, כדי לקבל חוזה שמן יותר בעונה הבאה. יכולתי להשאר ב„ניקס", הם רצו בי לעונה נוספת לפחות, אך אני חייב להסתכל קדימה ולטובת האינטרס האישי שלי, היה נכון לבוא לשנה אחת לחולון ואחר־כך לחזור לנ.ב.א." הוא מסביר.

קוין מגי, לי ג'ונסון, ארל ויליאמס ועוד שמות אמריקניים מובהקים בכדורסל הישראלי. „החיה" לא שמע על איש מהם. „ארל ויליאמס? עד היום לא שמעתי עליו. רק יומיים אחרי שהגעתי לכאן התברר לי כי במרחק שני חדרים ממני מתגורר כדורסלן נ.ב.א. לשעבר. לא, לא שמעתי עליו קודם לכן. שמעתי על מכבי ת"א ועל מגי וג'ונסון. למעשה לא הפסקתי לשמוע עליהם מרגע הנחיתה. כולם מדברים איתי על שני הכדורסלנים הללו", הוא מחייך.

הוא אינו ממהר להצהיר על כוונותיו לגזול את האליפות ממכבי ת"א. כן, הוא בהחלט סבור שקבוצתו החדשה תהיה יריבה אפשרית לאלופה. „לא בגלל שראיתי את מכבי בפעולה, כמו היכולת של הקבוצה שלי. ראה, מנהלי המועדון בחולון הביאו אותי ודווקא אותי משום שזה מה שהיה חסר להם. סנטר אמיתי, חזק, דומיננטי. יחד עימי הקבוצה מאוזנת ומסוגלת להציג כדורסל טוב ומה שחשוב מכל: לנצח".

לא שהוא מתנגד לזכייה כזאת. להיפך. המטרה שלו, כך הוא מצהיר, לעשות את כל אשר ביכולתו, על מנת לקדם את קבוצתו לתואר הנכסף. „אני שונא מאד את המקום השני. זה המקום הגרוע ביותר ששחקן מקצועני יכול להגיע אליו".

יש לו ל„חיה" נוסחה מיוחדת לאלופים. „כדי לזכות באליפות אתה צריך קודם כל גאווה, כבוד. לדעת לעמוד בלחצים ולהשתחרר ממתחים ברגעים הנכונים, הקריטיים. אני אישית משתדל לשחק ולהשקיע במהלך 40 הדקות של המשחק. כל זמן שאני במגרש, הכל אפשרי, הכל פתוח. אני לא סובל מלחצים מיותרים. מי ששיחק שנתיים אצל יוכי בראון, לא יסבול עוד מלחצים מיותרים..." הוא מחייך (כן, ממש מחייך)...

דיברנו על שופטים. על טענות ובעיות משמעת. „החיה" מכיר את העניין מקרוב. לא שהוא „סובל" מהמחלה הזאת באופן קבוע, אך כפי שהוא עצמו מעיד, „אני די כועס כאשר הם (השופטים) טועים רק לצד אחד, כלומר הצד שלי... אבל המטרה שלי בסופו של דבר, להביא את חולון למצב של יתרון גדול במשחק, שהחלטות השופטים כבר לא ישפיעו עלינו באותה מידה".

שומר הראש

הוא נשמע כאחד שיודע מה הוא רוצה מחייו, מאחרים. במגרש, ראינו אותו ממהר בהבעת פנים מאיימת, אל שחקן קבוצה יריבה שפגע ברכז שלו, ישראל אלימלך. „אלימלך חשוב לנו ואני יודע מנסיון שבכל משחק יש שמתנכלים לכדורסלן החשוב לקבוצה השניה. בלי הרכז אנחנו לא ננצח ואני כאן לניצחונות. לא אתן לאיש לפגוע ב'ווינריות' שלי ושל הקבוצה כה אני משחק", הוא מסביר.

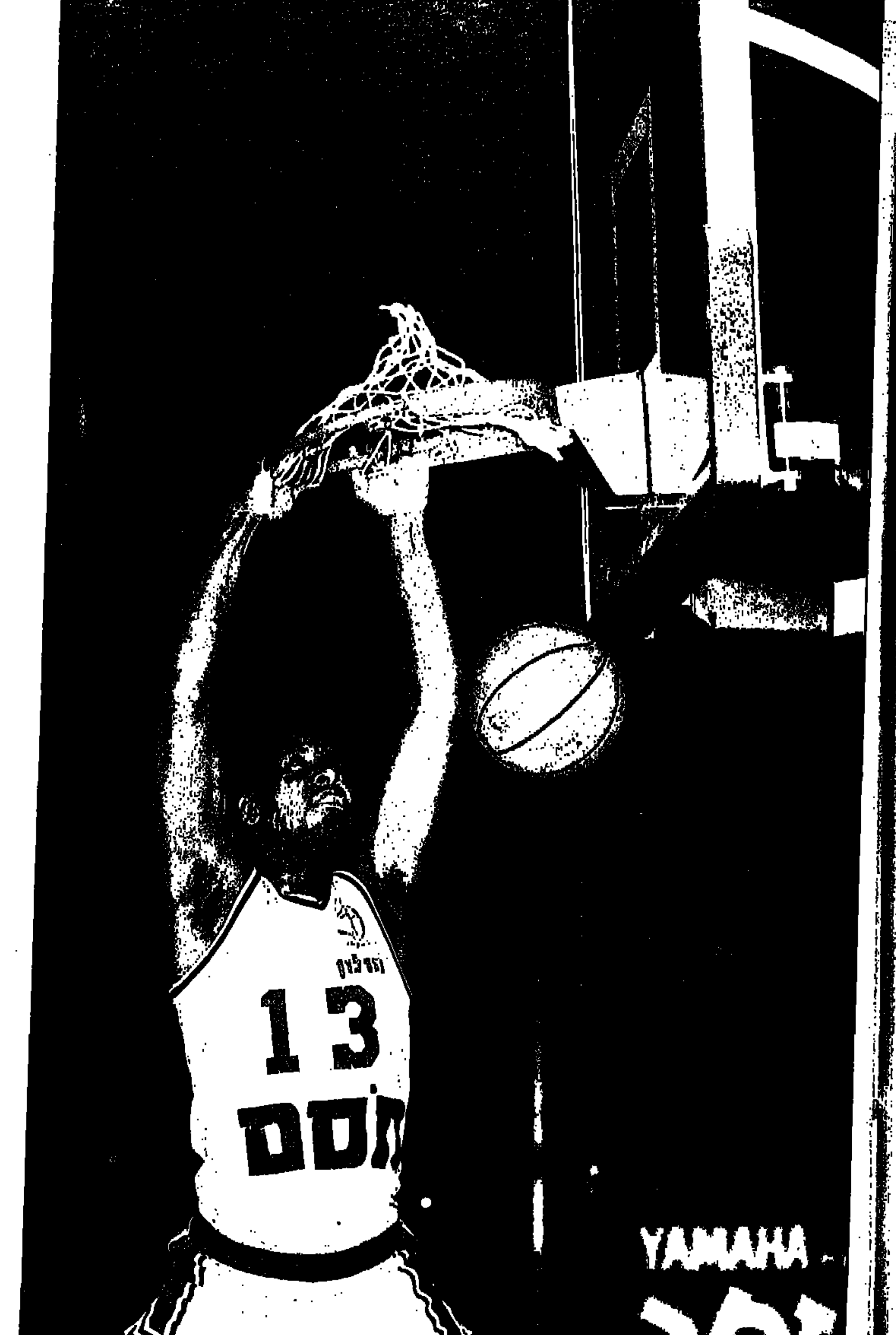
כך זה היה לדבריו גם ב„ניקס". „הייתי שומר ראשם של ברנרד קינג ופט יואינג", הוא מגלה. בכלל, בנ.ב.א. לכל שחקן יש תפקיד מיוחד. ישנם הכוכבים הגדולים, הסופרסטארים עם החוזים הגדולים וישנם הכדורסלנים לתפקידים מיוחדים. אגב, את הדברים הללו סיפר לי פעם לי ג'ונסון. „המאמן קובע מה אתה עושה על הפרקט ואת זה בדיוק תעשה", סיפר ג'ונסון.

„החיה" מאשר את הדברים. „המאמן קובע שעלי להגן על פט יואינג ואת זה בדיוק אעשה. אבל לפעמים אתה צריך להחליט לבד, תוך כדי המשחק. כאשר אתה רואה כיצד מנסים לפגוע בכוונה תחילה בברני קינג, כחלק מטאקטיקה המיועדת לחבל בסיכויינו לנצח במשחק. או אז אני נכנס לפעולה..."

חיה חברתית? אני שואל.

באניסטר אינו סבור כך. „אני יותר טיפוס של זאב בודד. יש לי חברים במגרש הכדורסל, אבל מחוץ לאולם אני מעדיף להאזין למוזיקה ולשחק שחמט..."

סיפרתי לו על החבורה השחורה של הכדורסל בישראל, הנוהגת לבלות יחד במועדוני הלילה ובבארים של הסיטי. „החיה" ניענע בראשו: זה לא בשבילי. אני מעדיף לטייל על החוף ולחזות בשקיעה. לפעמים גם בזריחה..." ■

לארסן, כיום ב„וורונה" האיטלקית – „נער רחוב" בפי מעריציו, „פה גדול ונורא" בעיני יריביו ■ התקשורת במולדתו „חוגגת" כל פעם מחדש את מעלליו ותעלוליו

אסתר ארלשטיין, קופנהאגן

דייאגו מאראדונה מספר 1, טוני שומאכר מספר 2 ובמקום השלישי בדירוג „כדורגלן השנה" לא אחר מפרבן אלקיאר, דינאמיט דני כאדום לבן. עם רגלי זהב ולשון חדה כתער, ברור היה כי יגיע רחוק; שהמונים משולהבים יריעו לו מאיצטדיוני כדורגל בינלאומיים ושאת שמו פ-ר-בן, ישאו נערות חמד על שפתיים מרטטות בצפון ובדרום.

„מלך השערים" של וורונה, חלוץ נבחרת הכדורגל הלאומית של דנמרק, איננו עוד איזה כדורגלן מצליח. לא ולא. פרבן אלקיאר־לארסן הוכה בדנמרק לכינוי „גול־קייר" הוא דינאמיט סוג אל־ף־אל־ף, מלא חיים, מזג סוער, אוהב להשתעשע, להתלוצץ ולהתברח בלשון ארסית, שהוציאה לו מוניטין בין שונאיו ואוהביו. הוא מקצועני מבטן ומלידה, העושה רווחי עתק באיטליה – אך נחלץ לעזרת „אמא דנמרק" המתקשה להעלות על הדעת משחק כדורגל בין־ארצי אחד בלעדיו.

הוא קנה את עולמו בזירת הכדורגל הבינלאומית, כשהבקיע שלושער במונדיאל מכסיקו 86' נגד נבחרת אורוגוואי, אלופת העולם לשעבר, שנכנעה לויקינגים בתוצאה 1–6 בזכותו של אלקיאר. לא יאמן, אך השלושער המפורסם ביותר שלו היה רק אחוז מיזערי מעשרות השערים שהבקיע הדני בן ה־28 בקריירה המזהירה שלו.

מזג סוער

חוצפה הפכה לסימן ההיכר של פרבן, האוהב להזמין את ידידיו הטובים לסרט טוב. לשאלה מה שם הסרט – הוא משיב מבלי להניד עפעף: „כל הגולים שלי – אלא מה?". הטמפראמנט הסוער שלו הוא לא אחת בעוכריו. חוזה הכדורגל הראשון שלו במערב גרמניה החזיק מעמד בדיוק חצי שנה, לפני שסולק, פשוטו כמשמעו. לילה אחד נראה בחברת שתי צעירות יפהפיות וַת שהיו תלויות על כתפיו – והוא עצמו שיכור כלוט. למחרת נקרא בדחיפות למשרדו של הבוס, המאמן הקפדן של קלן (דאז) האנס וייסווילר שבקול צרוד שאג עליו: „האם זה נכון, אדון אלקיאר, שראו אותך הלילה עם שתי נערות ובקבוק וויסקי?"

„לא אדון וייסווילר. זה לא היה וויסקי, זו היתה וודקה", השיב הדני הסורר בעזות מצח – והועף מירמהקבוצה. הוא נשבע אחר כך שלא להניח כף רגלו במועדוני הספורט המערב גרמניים – הבטיח ומקיים.

פרבן אלקיאר־לארסן, פתח את הקריירה שלו בתחילת שנות השבעים. הוא היה אז בן 18, משוגע לכדורגל שהוכלל לאחר מאבק ממושך, בהרכב למשחק הגמר של האליפות, בין מועדונו הקטן פ.ב. לבין קבוצת ויילה. את הטמפרמנט שלו התקשה לרסן. באמצע המשחק הסתער על השופט והנחית עליו את נחת זרועו. התוצאה: ה„פרחח" בן ה־18 נזרק מהמגרש וכאשר עזב את כר הדשא, ליווה אותו הקהל בשריקות בוז בעוד הוא ממטיר על השופט מבול של קללות, בקולי קולות, כמובן.

אילוף האריה

בדרך לחדר ההלבשה עוד הספיק להתקוטט עם כמה צופים. אחרים מהם ספגו ממנו מהלומות. הוא בעט בדלת מכוניתו של השופט. איש לא ציפה לחזור ולפגוש בו שנית על כר הדשא – אך הוא שב והופיע, הפתיע והצליח ואפילו נרכש לקינאת מתחריו בידי מועדון קלן המערב גרמני, עד לאותה תקרית עם הנערות היפהפיות ובקבוק הוודקה...

איש אינו חולק על כך שיש לו כישורים, רק שלא היתה חפיפה בין המנטאליות שלו לבין זו של מנהלי קלן. הוא החליף מועדון ועבר לבלגיה, שם נלכד ברשתה של רעייתו ניקול, ספרית בלגית שהצליחה לאלף את האריה הדני.

פרבן אלקיאר שאוהב להשטתות, להתבדח ולהתלוצץ מחוץ למגרש, ידוע כ„ארטיסט" על מגרש הכדורגל. הוא מסוגל לבצע מחווה קורע לב, תוך כדי המשחק. יצא לו שם כאמן בתחום הזה. פרבן עוקב בעניין רב אחר כל מה שנכתב עליו בעיתונות ונוהג להגיב בהתאם, לחיוב או לשלילה.

יום אחד תוך כדי טיסה מקופנהגן, הבחין בעיתונאי ספורט דני ידוע־שם, שהכירו היטב וסיקר את כל משחקיו. „יאנס בוא הנה", פקד אלקיאר על העיתונאי שנימנם בקידמת המטוס, „אני חייב לך כמה מכות טובות על מה שכתבת עלי בשבוע שעבר. „איפה אתה רוצה להרביץ לי? הרי אין כאן מספיק מקום!", ענה לו העיתונאי וניסה להעביר את השיחה לפסים של הומור. אלא שעד מהרה ניכרה דאגה בקולו. אלקיאר נהג הפעם במלוא הרצינות והזמין אותו לדו־קרב על הכנף הימנית של המטוס. אחר כך פרץ בצחוק מתגלגל, טפח לעיתונאי על שכמו, נשק ללחייו וניסה לשכנע את הנוסע הבלגי שישב לצידו, כי בקבוק הקוניאק המובחר „קונטק לארסן" שרכש בנמל התעופה קרוי על שמו של.. פרבן אלקיאר לארסן. נו ברור, אלא מה?

כזה הוא פרבן אלקיאר, כדורגלן הצמרת הדני הצוער בראש הפיסגה, רודף אחרי אתגרים, ידיד נאמן, שונא הפתעות, עצלנים ושקרנים. דוגרי, בלתי מהוקצע... „נער רחוב" מכנים אותו הדנים ומעריצים אותו ללא סייג. ■

„שכל הנושים ישקו לי" עתוני דנמרק הודיעו בשבוע שעבר כי אלקיאר הוכרז כפושט רגל, לאחר כשלונה העסקי של חנות הספורט שבה היה שותף־סמוי (העניק לה את שמו). „אני לא חולם לסלק את החובות. שכל הנושים ישקו לי..." הגיב

זקן שחקני הליגה, 39, ערב העונה ה־17 שלו, חתם על חוזה ע"ס 2 מיליון $ וגם על תביעה משפטית על 55 מיליון נגד סוכנו ■ פרשה עצובה ומעיקה

ג'אבאר: החוזה והחובות

אלכס דורון

קארים עבדול ג'אבאר, 39, קשיש־שחקני הנ.ב.א. והקלע מס. 1 שלה מעו־לם, ישתכר בעונה שתיפ־תח בשבוע הבא, 2 מיליון דולאר. המו"מ נמשך שנה. חברו ל„לייקרס", מג'יק ג'ונסון הגיב על כך: „הרי כבר אמרתי לכם שהוא ישחק כדורסל כל חייו, לנצח"...

אלא שקארים, 2.18 מ', מתכונן לעונה ה־17 שלו במצב־נפשי קשה: באחרונה נקלע לדוחק כספי ותובותיו כבדים. לא מן הנמנע שזו הסיבה שנא־לץ להמשיך ולשחק ולא לפרוש.

„בתום העונה הקרובה, אם ארגיש טוב ואם מנהלי הלייקרס ירגישו טוב כלפי – אמשיך לשחק גם הלאה. אני נהנה לשחק", אמר קארים ל„לוס אנג'לס טיימס". מקור ב„לייקרס" הס־ביר שהוא נאלץ, למעשה, לשחק, כדי לסלק חובותיו.

יחד עם החוזה החדש, חתם קארים גם על תביעה משפטית על סך 55 מיליון דולאר, נגד סוכנו ומנהל עסקיו עד כה, תום קולינס. ג'אבאר מאשימו בניהול כושל, החלטות גרועות שגרמו לפגיעה חמורה בהסכונותיו ומעשי מירמה.

כיוון שהפרשה נמצאת בערכאות, נמנע ג'אבאר להרחיב עליה את הדי־בור. ג'אבאר טוען בתביעתו, כי הגיע למצב שאינו מסוגל עוד לשלם חובו־תיו וכל הזמן הוא לווה כספים. קולינס הגיש תביעה נגדית על הפרת החוזה ביניהם.

בינתיים מיהרו כמה כדורסלנים נוספים, שקולינס ניהל את עסקיהם, „לברוח" ממנו – ביניהם, על־פי ה„טיימס", רלף סמפסון מיוסטון, ריקי סוברס מסיאטל, אלכס אינגליש מדנו־ור, בראד דייויס מדאלאס. רק טרי קא־מינגס ממילוואקי ממשיך להסתייע בשירותיו.

ג'אבאר השיג אשתקד ממוצע של 23.4 נקודות למשחק – מאזנו הטוב ביותר מאז 1982: כיכב בפעם העשי־רית במשחק הכוכבים: צויין לשבח על יכולתו בפליי־אוף מול הסלטיקס.

עימות הגדולים

לארי בירד ומג'יק ג'ונסון שהצעידו את בוסטון והלייקרס לארבעה מחמי־שה תארי הנ.ב.א. האחרונים והתעמתו ביניהם בחריפות רבה בסידרת הגמר־סל האחרונה (בירד ניצח) – שיתפו פעולה בימים אלו בפעם הראשונה בח־ייהם, כשהופיעו במשחק כוכבים. אלא שאת ההצגה גנב משניהם דומיניק ווילקינס שהתמודד מולם. הוא קלע 40 נקודות והצעיד את קבוצת הלבנים שלו (אותה אימן במשחק הראווה ביל ראסל האגדי) לנצחון 170־166 (!) על הכחולים של בירד ומג'יק (26 נקודות).

בעבר הם הופיעו זה לצד זה מול המצלמות רק בתשדיר פרסומת. אחר כך בילו יחד כמה ימים וגילו, כך סיפ־רו, שיש להם הרבה מהמשותף. המש־חק יועד למטרות צדקה – ואספו בו 300 אלף דולאר למען קולג' שחורים חדש.

אטלנטה רוצה את בינלי

אטלנטה האוקס „שמה עין", בעבר על מיקי ברקוביץ' – ועכשיו על הכו־כב הצעיר של נבחרת איטליה אוגוסטו („גוס") בינלי, 22, 2.13 מטר מקבוצת „דיטור" (קודם סינודינה) בולוניה. בינ־לי הובא לארה"ב בידי מנהלי אטלנטה שהציעו לו חוזה־פתיחה ע"ס 75 אלף דולאר „ואם תצטיין – יוכפל הסכום הזה מיידית". בינלי היה בין מצטייני נבחרת איטליה במונדובאסקט 86" בספרד (איטליה דורגה שישית). בינ־תיים שמו מנהלי בולוניה ווטו על תוכניתו של בינלי לצאת לארה"ב וג־ייסו תמיכה מראשי איגוד הכדורסל האיטלקי שהודיע כי כדורסלן מהליגה הראשונה שינסה להתקשר בחוזה עם קבוצה אמריקנית – לא יורשה עוד לשחק באיטליה לעולם.

יחיד עם בינלי התכונן באטלנטה לחוזה (שלא הוצע לו בינתיים) גם הבין־לאומי ואלטר מאניפיקו (25, 2.09 מ') קפטן סקאווליני פוזרו. ■

„עור חדש" לליגה

העונה שתהיה, עשויה קרוב לוודאי להיזכר בהסטוריה של הנ.ב.א. כשנת ההתחדשות. כבר הוצע לכנותה: „עוטה עור חדש". 16 מ־23 הקבוצות, ביצעו בשבועות האחרונים עיסקות רכש וחליפין בהיקף חסר תקדים. סיאטל, וואשינגטון בולטס ופילדלפיה 76', שינו באורח כמעט מוחלט את פניהן. הבולטס וה־76' השקיעו משאבים ומאמצים רבים במגמה להדביק, אם לא לחלוף על פני האלופה מבוסטון.

הפנים החדשות בפילדלפיה הם של רוי הינסון שבא מקליוולנד, ג'ף רולאנד וקליף רובינסון מהבולטס, טים מקורמיק ודני וריינס שרכשו מסיאטל.

הבולטס רכשה את מוזס מאלון וטרי קטלדג' במסגרת העיסקה עם ה־76' הקשורה ברולאנד ורובינסון. ג'יי ווינסנט נרכש מדאלאס ודרווין קוק מהנאטס.

לעומתן, הסלטיקס – שספגה מהלומה כבדה בעקבות מותו של לן באיאס המגויס הטוב ביותר ב„דראפט האחרון" שנטל מנה מוגזמת של „קראק" (מהדורה מלאכותית וקטלנית פי כמה של קוקאין) – רכשה במקומו מיוטה את פרד רוברטס.

הלייקרס החליטה לשמור לעונה נוספת את שמונה ותיקיה ונפטרה מכל היתר. בין המשוחררים: מוריס לוקאס, רוני לסטר, לארי ספריגס, מייק מקגי ומייק קופציאק. מקגי הלך לאטלנטה; לוקאס, 34, עשר שנים בנ.ב.א., 719 משחקים ומאזן של 15.8 קורות בממוצע למשחק, נרכש בידי סיאטל.

מייקל תומפסון (2.09) נמכר בידי פורטלנד לסאן־אנטוניו; אורלנדו וולדרידג', 26, חמש שנים בליגה, שהיה מלך הסלים של שיקאגו בעונה שעברה נקנה בידי ניו־ג'רסי, בחוזה לחמש שנים ע"ס 4.5 מיליון דולאר(!); אלטון טרנר נמכר מדנור לשיקאגו; פילדלפיה 76' מכרה את שחקן הציר שלה קלמון ג'ונסון, 8 שנים מקצוען ו־3 שנים כמחליף קבוע למוזס מאלון – לסיאטל.

קיקי וואנדרוויי, 28, סמלה המסחרי של פורטלנד בשנים האחרונות, חתם על חוזה לשש שנים בקבוצה זו („וכאן אסיים את הקריירה שלי", הכריז בטקס החתימה). היהודי דני שיס, שחקן הציר (מילואים) של דנוור חתם עמה על חוזה לשנתיים נוספות, בשכר של כ־300 אלף דולאר לעונה; וואלטר דייויס, הגארד הוותיק, 32, של פניקס והקלע מס. 1 שלה בכל הזמנים, חידש את חוזהו לעונתו האחרונה בנ.ב.א. הוא ביקש אמנם חוזה לחמש שנים ע"ס 5 מיליון דולאר – אך סורב. שכרו יהיה רק 720 אלף לעונה זאת.

המגויס מס. 1 בדראפט של השנה, בראד דוארטי, 2.14 מטר ממיכללת צפון קרוליינה, חתם על חוזה לשש שנים עם קליוולנד ע"ס 6 מיליון דולאר. בעונה הראשונה ישתכר חצי מיליון ובששית – 1.5 מיליון. „רוקי" נוסף, ג'ון סאלי, 2.14 מ' הוחתם על חוזה ע"ס 1.6 מיליון דולאר לחמש עונות בדטרויט. ■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

ספר כחול

לפני כמה שבועות הופיעו בעתו־נים מודעות על „החברת הכחולה" – מדריך מיוחד לשיטות טוטו מצומצ־מות. במודעות נקראו המתעניינים לשלוח 39 ש"ח לתיבת דואר מסויימת. כפי שהבטחנו לכם, רכשנו את החוב־רת – וזה מה שהעלנו מתוכה:

החורת קטנה מאד ומכילה כמה שיטות־תנאי מארבעה עד שבעה משולשים (הסברים על שיטות תנאי ודוגמאות – נביא בשבועות הקרובים). בתחילת החוברת הדקה (30 עמודים) מופיע הסבר קצר על השיטות. קשה מאד להבנה ואפילו עבדכם הנאמן, המכיר את השיטות הללו, התקשה להי־בין על פי ההסבר מה מבקשים להס־ביר... כל השיטות בנויות לטפסי פ' ולא לטפסי מ' – כך שאם ברצונכם למלא שבעה משולשים עליכם להע־תיק למעלה מ־300 טורים לטופסי פ'... הטורים אינם ממוספרים, כך שקל מאד לטעות.

אלו הן החסרונות העיקריים של החברות, נוסף למחירה הגבוה.

רכשנו אותה כי היינו מוכרחים, שהרי הבטחנו לכם... אתם אינכם מו־כרחים...

תחזית למחזור 8

1. שמשון – יבנה. שתי הקבו־צות סיימו השבת בתיקו, שקיפח את יכולתן בשדה. בחוץ יורדת יכולתה של יבנה, שתחסר גם שחקן הרכב מור־תק. 1,x (0–0 בשנה שעברה).

2. בית"ר ת"א – בית"ר י־ם. ת"א היא אחת משלוש קבוצות לאומי־ות שטרם סיימו בתיקו. מול האחות הגדולה מירושלים, תהיה מרוצה גם אם תשיג נקודה אחת. הביתיות אינה משנה דבר מאחר שאוהדי בית"ר ירושלים מקנים לה שלושים משחקי בית בעונה.

3. בית"ר נתניה – מכבי חיפה. פעם היה לחיפה „שמילו". היום יש לה את „ברילו". הטבלה מראה את ההבדל הענק שבין שתי הקבוצות, מבחינת יכולתן. הוסיפו גם x על ה־2, אולי נתניה תשיג בכל זאת נקודה ראשונה בליגה.

4. לוד – בני יהודה. תענוג לר־אות השנה את הקבוצה הצעירה של השכונה: אירוח, לחימה וכושר. ללוד, בינתיים, אין מה למכור. 2.

5. מכבי יפו – מכבי פ"ת. פ"ת, למרות שהספדנו אותה, מתחזקת כהו־כב – ומנצחת. יפו, במגרשה, מסוגלת להציג כדורגל טוב, בינוני וגרוע. משולש.

6. באר־שבע – הפועל פ"ת. בשבת סיימה ב"ש בתיקו ולא היתה מרוצה. השבת תשיג במגרשה את נצ־חונה הראשון העונה ותהיה מרוצה. (2–1 אשתקד).

7. כפר־סבא – מכבי נתניה. משחק שכדאי מאד לראותו. בשנים האחרונות היו העימותים בין שתי הק־בוצות מלהיבים ומפתיעים וגם השנה יש לשתי הקבוצות פוטנציאל ויכולת. משולש. (1–1 אשתקד).

8. הפועל ת"א – מכבי ת"א (0–0 אשתקד). דרבי זה דרבי – והדר־בי הזה הוא הדרבי לכן: מי שמשחק סוליסט – שירשום בטופס 1; מי שמשׁ־חק כפול – שירשום 2,1 ומי שמשחק משולש (כמוני) – יכול לישון בשקט...

9. הפועל ר"ג – בית"ר נהריה. ר"ג היא בינתיים האכזבה הגדולה של הליגה הארצית. השבת תזכה בנצחון ראשון העונה.

10. חדרה – בית־שאן. לאחר התקלה שהיתה לה השבת ביהוד (הפ־סד), תחזור חדרה למגרשה הביתי ול־נצחון בדרך לליגה הלאומית.

11. צפרירים – יהוד. לדעתי, זה המשחק הקשה ביותר לניחוש בטופס השבוע. שתי הקבוצות לא הפסידו ומ־ציגות גם כדורגל טוב וגם משחקים כושלים. במשחקים קשים לניחוש רושמים משולש.

12. שעריים – דימונה. האורחים עלו לארצית ממחוז דרום של ליגה א', בו הובקע מספרים שערים גמוך מאד בעונה שעברה. עד היום טרם כבשה דימונה שער ונראה שאולי תעשה זאת השבת מול הלאומית לשעבר. 2,1.

13. טבריה – מרמורק. לאלו מכם המסתכלים על הטבלה ורושמים כמוז־רות 1, או x אנו מציעים לחשוב פעם נוספת: מרמורק מסוגלת לנצל את הנצחון שהשיגה בשבת שעברה על שעריים בדרבי, לשם התאוששות גוו־לה. משולש.

14. הפועל חיפה – הכח. חיפה טרם הפסידה העונה והכח עוד לא ניצ־חה. מצב זה יישאר גם לאחר משחקי השבת. 1.

הליגה הלאומית
(לאחר המחזור ה־4)

1.	מכבי חיפה	3–6	9
2.	בני־יהודה	5–8	8
3.	מכבי נתניה	2–4	8
4.	מכבי ת"א	4–9	7
5.	מכבי פ"ת	4–9	7
6.	הפועל פ"ת	2–5	7
7.	הפועל כפ"ס	4–5	7
8.	בית"ר י־ם	4–5	7
9.	בית"ר ת"א	7–6	6
10.	מכבי יבנה	2–2	5
11.	מכבי יפו	6–4	5
12.	הפועל ת"א	3–2	3
–.	שמשון ת"א	3–2	3
14.	הפועל ב"ש	6–2	2
15.	הפועל לוד	5–2	1
16.	בית"ר נתניה	12–2	0

הליגה הארצית
(לאחר המחזור ה־4)

1.	הפועל יהוד	3– 9	10
2.	הפועל טבריה	4–10	9
3.	הפועל חדרה	6–11	9
4.	הפועל עכו	4– 8	8
5.	הפועל חיפה	4– 7	8
6.	צפרירים חולון	0– 3	8
7.	מכבי שעריים	3– 6	7
8.	הפועל בית־שאן	2– 3	6
9.	בית"ר רמלה	7– 4	5
10.	בית"ר נהריה	2– 1	4
11.	הפועל מרמורק	6– 4	4
12.	הפועל דימונה	2– 0	3
13.	הפועל ר"ג	5– 1	2
14.	הפועל י־ם	9– 3	1
15.	מכבי עמידר	9– 2	1
16.	הכח ר"ג	8– 2	0

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	2	x	1
1			X
2	X		
3		X	
4	X		
5		X	
6			X
7	X		X
8			X
9	X		X
10			X
11	X	X	
12	X		X
13			X
14		X	

שלשות – כפולים 4 טורים 16

הפתעות

	2	x	1
1	X		
2		X	
3		X	
4	X	X	
5	X		
6			X
7		X	X
8	X		X
9		X	X
10	X		
11	X	X	
12	X		X
13		X	
14			X

שלשות – כפולים 6 טורים 64

הגיוני

	2	x	1
1		X	X
2			X
3	X		X
4		X	
5		X	
6	X	X	
7	X	X	
8		X	
9	X		X
10		X	X
11			X
12	X		X
13		X	X
14			X

שלשות – כפולים 8 טורים 256

לעשירים

	2	x	1
1			X
2	X	X	
3	X		
4	X		X
5			X
6			X
7	X	X	X
8	X	X	X
9			X
10	X		X
11		X	
12			X
13		X	X
14			X

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

	2	x	1
1		X	X
2	X	X	
3	X	X	
4	X		
5	X	X	X
6			X
7	X	X	X
8	X	X	X
9			X
10			X
11	X	X	X
12	X		X
13	X	X	X
14			X

שלשות 5
כפולים 4
3888 טורים מלא
434 טורים בשיטה המצומצמת

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
2	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x
3	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	2	x	1	2	x	1	2	x	1
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	x	1	2	1	2	x	2	x	1
8	1	2	x	x	1	2	2	x	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1	2,x,1
12	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1
13	2	2	2	x	x	x	1	1	1
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1

אמא של גדי

בת־שבע. גדי לא יתחלק לה בין הידיים. אמא לא תתן.

בת־שבע מרגון, אמא של כדורגלן הפועל כפר־סבא גדי, חושבת שבנה הוא השחקן הטוב ביותר שהיא מכירה. היא צודקת. היא אינה רואה כלל את האחרים. רק את גדי שלה. „אמא משוגעת". סיפור אהבה.

עמי כברי

יכול להיות שגדי מרגון מהפועל כפר־סבא יעבור בתום העונה הזו למועדון גדול יותר; יכול להיות שהוא אפילו ימצא לעצמו קבוצה בחו"ל עד תום העונה הזו, ויכול בהחלט להיות שלא. דבר אחד בטוח: אמא של גדי, בת־שבע מרגון, תעשה כל שבאפשרותה כדי שהקריירה של בנה לא תתחלק לה כך סתם בין הידיים.

גדי, הבחור המוכשר ביותר שאמו פגשה מימיה, הוא פרוייקט של ממש עבור בת־שבע מרגון. „גדי הוא הבן יקיר לי", אומרת אמא־מרגון. „הכל כשר מבחינתי, אם זה מועיל לבן שלי. כשרציתי שהפועל כפר־סבא תציב את גדי ברשימת ההעברות, באתי להנהלה ואמרתי: 'מחר בבוקר הוא בשוק ההעברות, ולא – אני הופכת לכם את השולחן, פשוט ככה. למחרת בבוקר הוא היה בשוק ההעברות".

בגיל 8 הגיע גדי הביתה ובידו טפסים מקבוצת הילדים של הפועל רעננה. אמא־מרגון הריחה את מה שמתבשל וסירבה. זה היה בשנת 1973.

„לי היה ברור, שגדי יהיה שחקן כדורגל ובשום אופן לא רציתי לחתום לו, כדי שיוכל לעזוב את האגודה כשרק ירצה". הילד הקטן והמכור לספורט, הבהיר לאמו כשדמעות בעיניו, שזו הדרך היחידה שבה יניחו לו לשחק. „נאלצתי לחתום לו, מה שיותר מאוחר הצריך אותי למלחמה איומה, עם מרטין רדוקר, כדי שישחרר את כרטיס השחקן שלו".

אמא של גדי ידעה עוד כשהיה קטן – מה יעשה בנה כשיהיה גדול. קשה לומר, שגדי גרר את אמו למגרשי הכדורגל. האהבה הגדולה התלה במכתש בר"ג, עם האח מהפועל, יעקב פולבר. הנסיעות למשחקים, החגיגה בשכונות. „הכדורגל תמיד היה סביבי. זה היה האירוע המרכזי של השבוע: לבוא למגרש לבושים לקראת החגיגה", אומרת בת־שבע.

גדי עסק בענפי ספורט רבים: הוא שחה, שיחק כדורסל ואף בכדוריד „חטא" לא מעט. „אני מאמינה שגדי הושפע ממני. אלמלא חידדתי פחות את נושא הכדורגל – הוא היה היום שחיין או משהו כזה". גדי עדיין לא היה נחרץ דיו, אבל לאמא־מרגון כבר היה ברור שגדי ישחק לפניה בשכונות כדורגל.

לכן, לא היו לה בעיות: היא מרדה יחד עם בנה במנהל ביה"ס ושדלה אותו להניח לכדורגלן הקטן „לחמם את הכסא עד שתסתיים העונה". פעם שלחה גברת מרגון, אחות בקופ"ח ברעננה, פתק למורה להתעמלות של בנה, ובו ביקשה שתתיר לו לא להתאמן. תגובת המורה לא איחרה לבוא: „תגיד לאמא שלך", לחשה על אוזנו של הילד, „שבקופ"ח היא עושה מה שהיא רוצה, אבל כאן בביה"ס יש בוסים אחרים. כדאי שהיא תתחיל להתרגל לזה".

„יום אחד – מספרת בת־שבע – היא באה אליי לקופ"ח ואני אמרתי לה: 'את, את המילים שלך, תאכלי יום אחד'. היום, כשגדי משחק כדורגל, היא מבינה למה התכוונתי".

גדי, מה הפלא, התעניין במה שקרה בחוץ ולא במה שבכתה. נצחון בסגנון אמא־מרגון.

„אותו סיפור היה לי גם בצבא. נאלצתי להיאבק במפקדים בקשיחות, כשזה כרוך לפעמים בשקרים ובטענות שונות ומשונות, כדי לדאוג שגדי יוכל להתאמן כמו שצריך". להתאמן צריך.

מה שמנחה את האמא של גדי בנבכי הכדורגל הוא הרגש האמהי. האינסטינקטים האמהיים של בת־שבע לא איכזבו אותה עד־כה – היא נשבעת. בקיץ האחרון נוצר מגע בין מכבי ת"א לגדי מרגון. „כשגדי סיים את החוזה שלו בהפועל כפר־סבא, החלטתי שהוא צריך לעבור לקבוצה רצינית יותר. ידעתי שמכבי ת"א זקוקה לשחקן הגנה". בת־שבע התקשרה עם שמעון שנהר והציעה את בנה כפתרון. שנהר לא דחה את ההצעה על הסף. „בסופו של דבר הדברים לא יצאו אל הפועל, ואני לא מצטערת על־כך. היה לי תמיד החשד שבמכבי ת"א לא יקבלו את הבן שלי כמו שצריך. זה הרי ידוע שבמכבי ת"א, אנשים מבחוץ נקלטים קשה".

אף אחד לא היה שם בשנה שעברה כדי לבדוק זאת, אבל אמא־של־גדי טוענת שהעונה תהיה העונה של בנה. ברור לה שצריך לעשות הכל כדי שהמאזן של השנה או השנתיים הבאות יראה בסוף רווח. כל הדרכים מובילות לחו"ל. „אני מאוד מקווה שהם יהיו אלו שיצלצלו אליי"

גדי אולי יסע לחו"ל ויקח איתו את אמא, ואולי לא. בכל מקרה, דבר אחד בטוח: אמא־של־גדי לא תהסס לצלצל אליהם ולהסביר את מה שקשה מאוד לראות מאירופה. גדי שלה הוא השחקן הכי טוב שהיא מכירה. זאת האמת. ■

דור העתיד

צבי גלפרין

קבוצת של מכבי ריי־מון ירושלים ניצחה בדרבי העירוני היו־קתי (מחוז ירושלים) את בית"ר ירוש־לים 15-100. היה זה אחד מחמישה משחקי דרבי שנערכו בשני המחזורים האחרונים בליגות הילדים בכדורסל.

בפגרת סוכות לא נערכו משחקים – ורוב הקבוצות ניצלו זאת להגברת הכנותיהן להמשך מאבקי הליגה. כמה קבוצות יצאו למחנות אימונים מרוכ־זים, ממש כמו שעושים הבוגרים.

בליגה זאת בולטת העובדה ששני שנתונים משחקים במסגרת אחת, זה מול זה – וכך מושגות התוצאות ה„אסטרונומיות" וההפרשים ה„מפחידים", דוגמת מה שנקבע בדרבי של ירושלים. יתכן שבעתיד יהיה צו־רך להפריד בליגה זאת באורח ברור בין קבוצות המורכבות משחקנים בכי־תה ז' לבין שחקנים מכתה ח' (ובכמה קבוצות משחקים גם תלמידי כתות ט', עקב גילם החריג – מה שרק מחדד את הפער בינם לבין תלמידי ז', שרק החלו השנה לשחק בליגת הילדים).

התוצאות האחרונות:

מחוז גליל עליון
הפועל גליל עליון – שדה נחמיה 40-34, כפר גלעדי – דפנה 37-15, מלי־כיה – הפועל קרית שמונה 53-24, הגושרים – רמות נפתלי 45-18.

מחוז צפון
מחניים – חולתא 55-26, הפועל צפת – סאסא 67-10.

מחוז בית־שאן
קישון/יזרעאל – הפועל בית שאן 60-30, אליצור שדה־אליהו – חפצי־בה/בית אלפא 38-25.

מחוז עמק הירדן
הפועל גליל תחתון – אליצור לביא 88-14, נווה־אור/חמדיה – אשדות יע־קב 50-47.

מחוז עמקים
נהלל – בית"ר מגדל העמק 48-24, יפעת – נהלל 44-38, הפועל מרנין טבעון – ויצ"ו נהלל 50-39, הפועל ויצ"ו נהלל – בית"ר מגדל העמק 60-15, מגידו/שומריה – הרי אפרים 59-36, ויצ"ו נהלל – יפעת 41-40.

מחוז מפרץ
מכבי כרמיאל – אליצור שלום קרית־אתא 44-40, הפועל בני נהריה – מכ־בי כרמיאל 62-33, מכבי בני ביאליק – אליצור עכו 40-17, הפועל כרמיאל – הפועל ראש הנקרה 41-25, הפועל נהריה – הפועל בני נהריה 64-26.

מחוז חיפה
אליצור קרית־אתא – מכבי חיפה/בת גלים 41-10, אליצור קרית שמואל – הפועל קרית ים 31-25, מכבי קרית ביאליק – מכבי עירוני מוצקין 51-24, מכבי חיפה הר הכרמל – הפועל חיים חיפה 44-43.

מחוז שומרון
הפועל בית יצחק – הפועל מעגן מיכ־אל 29-27, מכבי חדרה – פרדס חנה 33-28, הפועל גבעת־חיים איחוד – כחן 37-33, גבעת חיים מאוחד – גב־עת עדה 60-36, מכבי יהודה חדרה – הפועל ג'ת 94-16.

מחוז נתניה
אליצור נתניה – הפועל חרות 46-18, הפועל חרות – הפועל נורדאו נתניה 56-30.

מחוז שרון
מכבי נרקיס הוד השרון – מכבי אלפי מנשה 51-15, א.ס. ארז רמת השרון – א.ס.יחדיו רעננה 2-0 (טכני), מכבי נר־קיס הוד השרון – מכבי צפון רעננה 34-26.

מחוז פתח־תקווה
מכבי ערן פ"ת – הפועל אריאל 44-35, הפועל רקל רעננה – הפועל פ"ת 57-41, הפועל מוריעים – גבעת הש־לושה 46-25, אליצור אגוז קרית אונו – א.ס.רני רמת השרון 84-34, א.ס.רני רמת השרון – מכבי מרכז ת"א 69-36, מכבי כלנית הוד השרון – הפועל ארי־אל 51-27.

מחוז דן
א.ס. הצעיר רמת השרון – מכבי פ"ת 60-34, אליצור תפוח קרית אונו – אליצור בני ברק 58-12.

מחוז תל־אביב
א.ס. רמת השרון – הפועל צפון ת"א 73-38, מכבי דרום ת"א – בית"ר אלי ת"א 91-23, הפועל מגל גבעתיים – אליצור בת ים 40-30, מכבי רעננה – אליצור בתיים 72-54, מכבי דרום ת"א – הפועל מגל גבעתיים 86-33.

מחוז שפלה
הפועל אורן חולון – אס"א ת"א 2-0 (טכני), אליצור רמלה – מתנ"ס תל־כ־ביר 54-33, אליצור רמלה – הפועל ת"א 41-7, הפועל אורן חולון – מכבי צפון ת"א 42-30, הפועל בני ברית יפו – אס"א ת"א 50-40.

מחוז מרכז
בני יהודה ברבור – מכבי ת"א בת ים 46-36, א.ס. אור יהודה – מכבי ת"א בת ים 54-27, אליצור צפון רמלה – מכבי דרום ת"א/בת ים 45-30, אלי־צור ראשון־לציון – הפועל יהוד 32-17, הפועל לוד – בני יהודה ברבור 63-42, הפועל יהוד – מכבי ת"א בת ים 2-0 (טכני).

מחוז שורק
הפועל ראשל"צ – הפועל גבעת ברנר 51-38, נען – קבוצת שילר 43-40, נצר סירני – מכבי גדרה 51-29, נצר סירני – מכבי רימון ראשל"צ 57-31.

מחוז ירושלים
אליצור עוזיאל ירושלים – אליצור בית שמש 44-22, הפועל מטה יהודה – הפועל גולן ירושלים 79-28, הפועל מטה יהודה – מכבי ירושלים 43-39.

מחוז דרום
הפועל זית שער הנגב – שער הנגב 102-31, א.ס. אשקלון – אליצור נתי־בות 78-34, אליצור עזתה – אליצור אשקלון 43-35, הפועל אשדוד – אלי־צור עזתה 36-32, הפועל גת – באר טוביה 55-33, הפועל גת – הפועל קרית־גת 69-17.

מחוז הנגב
הפועל משמר הנגב – הפועל חבל אי־לות 43-38, רביבים – הפועל גוש קטיף 45-28, אליצור גוש קטיף – הפועל אשכול 44-41, הפועל באר־שבע – בארי 85-15, הפועל באר־שבע – צפון אשכול 36-33, הפועל עומרים – בארי 35-13, רביבים – חצרים 45-30, צפון אשכול – משמר הנגב 54-24, עומר – ערד 35-25, ערד – עומ־רים 31-30.

ענף הרכב: יש על מי לסמוך

האחוז הגבוה של תאונות הדרכים בארץ ממש מדהים ודורש טיפול יסודי בגורם האנושי - הנהג וגם בכלי הרכב, שקיימת נטיה להזניח אותו עד שלא קורה בו קלקול רציני. הנהג הישראלי, שבגלל כל מיני סיבות מגלה עצבנות על הכביש, נוטה להרתע ממציעי השרותים השונים בענף הרכב, כי תמיד נדמה לו שמסדרים אותו. אבל כדי לשמור על רמה תקינה של הרכב ולמען בטחונו של הנהג, אסור להזניח כל בעיה ברכב. לשם כך צריך בעל הרכב רק לדעת במי להעזר בצורה האמינה ביותר. מועדון הצרכנים של מעריב, נרתם אף הוא למשימה החשובה הזאת של סיוע לבעלי הרכב ולנהגים, ובמסגרת זו ממשיך "מועדון הרכב 86" מחזור ב' לפרסם בחוברת גבר לענין, במשך 8 שבועות רצופים, דף מידע שיכיל פרסומים של כל מיני בעלי רכב מקצוע ועסקים בענף, מכל רחבי הארץ, שהם על פי ההתרשמות הטובים מסוגם, כל אחד בתחומו. בעל הרכב יוכל להסתייע בהם לתועלתו. יוזמה מבורכת ראויה למלוא תשומת הלב קיימת עדיין אפשרות להצטרף.

ל נהג הישראלי יש בעיה. תמיד כאשר הוא נזקק לשרותים שונים עבור רכבו, מוסך, חלפים או כל דבר אחר, קיימת אצלי התלבטות לאן לגשת, למי לפנות. הרתיעה מן המוסכים היא כמעט טבעית, משום ששכם יצא כשוק פרוע העושה ככל העולה על רוחו בכספי הצרכן. מגיעים למוסך בדרך כלל רק כאשר ממש אין כבר ברירה ואז נתונים לחסדיו של המכונאי. באלית ברירה צריך להאמין לו בכל מקרה, גם למחיר שהוא שולף. כאשר בעל הרכב מחפיש חלק מסויים עבור רכבו הוא נתקל, בעצם, באותה בעיה. גם המיסוי גבוה, כאחוז לא מבוטל מן המקרים מעדיף הנהג הישראלי לנוע בכבישים עם רכב לא תקין, מפני שפשוט אינו יכול לעמוד בזה. התוצאה הבלתי נמנעת היא תאונות דרכים בקצב מדהים. המעמידות את המדינה הזאת כאחת המובילות במישור הטרגי הזה, בעולם כולו. על הרכב הלא תקין צריך להוסיף גם מרכיבים אחרים המאפיינים את הנהג הישראלי והרי לך תמונת מצב די עגומה. העניין הזה של תקינות הרכב ובטחונו של הנהג על הכביש הוא בעצם הציר המרכזי, עליו סובבת כל התוצאה. רכב תקין, הנסיעה באופן טבעי. בטוחה יותר וגם הרגשתו האישית של הנהג טובה יותר. בעל הרכב, על כן, צריך לשמור על רכבו לטפל בו באופן מסודר ולדאוג לתקינותו המחמרת. זאת עושים כמובן, בעזרת נותני השרותים למיניהם, בענף הזה, שעליהם צריך הנהג להשליך את כל יהבו. נותני השירותים, כל אחד בתחומו, הם היועצים המקצועיים של הנהג, הם המאבחנים את התקלה ברכב והם גם אלה שצריכים לתקן, או למסור לו את החלק המתאים. לכן האמון בהם צריך להיות בלתי מסוייג. התשלום עבור שרותם צריך להיות נקי מכל חשד לחוסר מיומנות. מועדון הצרכנים של מעריב, ממשיך להרתם במשימה החשובה של סיוע לבעלי הרכב למצוא את דרכם הנכונה במבוך הענף הפתלתל הזה.

"מועדון הרכב 86" יפרסם במשך 8 שבועות רצופים, בחוברת "גבר לענין" עמוד מידע מיוחד שיכיל פרסומים של עסקים וגורמים שונים בענף שהם על פי ההתרשמות הטובים מסוגם, כל אחד בתחומו, בעל הרכב יוכל להסתייע בהם לתועלתו.

לעת עתה הצטרפו למועדון שהוא מפעל חדשני מסוגו, בעלי עסקים מכל רחבי הארץ. מבאר שבע: מוסך ש.ר.ד., מוסך אריאן, מוסך גבי, רפי את גרשון, מוסך אקספרס, מוסך האחים כהן, מוסך פורמולה, מוסך אדרת, מוסך הראל, א.א. המחדש

בדרום בע"מ, מכון לב. מירושלים: מושיקו, אורנון. תל-אביב: אלשייך יתיא, אונו: תחנת דלק בע"מ, תחנת המכבים, צמיגי ביטון, אפי אגוזים. מחיפה: חיפה רדיו. מראשל"צ: בזק. מיהוד: רכב יהוד. פרטים נוספים על המועדון אפשר לקבל בטלפונים 03-337124.

שמואל בוגלר, מזכ"ל המועצה הלאומית למניעת תאונות:

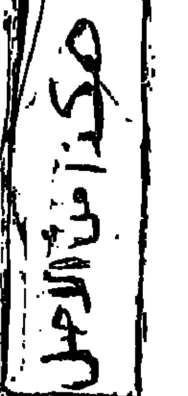
עליה מדאיגה במספר התאונות הדרכים השנה

"ב משך 4 החודשים הראשונים של שנת 1986 ישנה עליה של 16.4% במספר תאונות הדרכים לעומת התקופה המקבילה בשנה שעברה. זהו אחוז מדאיג שצריך להתייחס אליו בחומרה רבה" - אומר שמואל בוגלר, מזכ"ל המועצה הלאומית למניעת תאונות. "בשנת 1985 נרשמו 12,777 תאונות שהיו בהן 18,710 נפגעים, נהרגו 387 בני אדם. נפצעו קשה 3122. בשנת 1986 נרשמו כבר 4673 תאונות עם נפגעים לעומת 4014 באותה תקופה אשתקד. בתאונות הקטלניות היתה עליה 12.1%. אלה הם נתונים עצובים המעידים בעיקר על חוסר עירנות מספקת של הנהג לתקינות כלי רכבו, שכן אחוז ניכר של התאונות נגרם בגלל שהרכב הוא פגום". לדברי שמואל בוגלר למעלה מ-80% מן התאונות הן תוצאת ההתנהגות של הגורם האנושי. אי שמירת מרחק בין מכוניות, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל במעבר חציה, אי שמירה על ימין הדרך, התנהגות הולכי רגל בעת חציה ואי ציות לתמרורים ורמזורים. אלה הן הסיבות העיקריות לתאונות הדרכים. רוב התאונות נגרמות במשך היום ורק כ-25% מהן בחשיכה, בלילה. אל הגורם האנושי צריך לצרף סיבות נוספות לגרימת תאונות והן קשורות בליקויים מכניים של הרכב וגם לליקויי בטיחות למשל הצמיגים, מערכת הבלימה, מערכת האורות ואפילו המגבים משפיעים על התהוות התאונה. אבל גם הליקויים המכניים ברכב מקורם בהתנהגות הגורם האנושי. מפני שהנהג נוסע ברכב לא תקין. אומר שמואל בוגלר: "כל נהג הוא בעל משפחה המסיע את משפחתו וכאשר הוא מתרשל באחזקת רכבו הוא מסכן את עצמו ויקיריו". המועצה הלאומית למניעת תאונות חרטה על דגלה את המשימה לעשות למען מניעת תאונות דרכים והיא עושה זאת במספר מישורים: חינוך, הסברה, הדרכה וסיוע למשטרת ישראל באכיפה. יש לפעילות הזאת חשיבות עליונה שכן במדינה קטנה כישראל הקורבנות, כתוצאה מתאונות, רבים יותר מאשר בכל מלחמות ישראל". יש כאן פגיעה באיש עצמו, במשפחתו, שכונתו, חוג מכיריו ובמדינה ככלל. משק המדינה ואפילו בטחונה (האיש הנפגע יוצא מכלל תפקוד). אלפים רבים יוצאים ממעגל היצירה למשך זמן רב.

שמואל בוגלר מברך את חב' גרין קארד ישראל בע"מ על יוזמתה להקמת מועדון צרכנים מיוחד לבעלי רכב במסגרת שורת מועדוני הצרכנים של מעריב. שכן יש בכך כדי להעמיק את המודעות של הנהג בנושא המיוחד הזה של תקינות כלי הרכב. העובדה שבעלי הרכב, שיעזרו בשרותי מועדון הרכב, יוכלו להשיג גם הנחה מסויימת באביזרי הבטיחות, היא חשובה כשלעצמה. שמואל בוגלר מקווה שבכך יופחת במידת מה מספר כלי הרכב הלקויים ואולי זה יביא להפחתת מספר התאונות ולהעמקת המודעות לבטיחות. אנו מצטרפים לתקווה ואם אכן כך יהיה בא שכרנו במבצע זה.

חוויה במקלחות

כ ל מי שביקר פעם בארצות הברית זוכר בודאי את אחת ההפתעות המרגיעות והנעימות ביותר, שקיבלה את פניו מיד עם הגיעו למלון – מקלחת מרגיעה ומשחררת המתאפשרת באמצעות, מה שנקרא: "טושון-מסג". כן, כן, האמריקאים האלה חושבים על כל דבר. וכמו שהם יודעים לעשות כל דבר ב"גדול", כך הם חושבים גם על התייר היגע, העושה אליהם כברת דרך ארוכה. אך לא רק בנושא תיירות האמריקאים טובים. בנסיון למזג את נושא נקיון הגוף ובריאותו בשילוב עם הנאה, המציאה חברת "טלדיין" האמריקאית ראשי טוש-למסג', בעלי חמישה עד שמונה מצבי זרימה, שעוצמת זרימתם משתנה. זרמים אלה, היוצאים בסבב ובסירוגי זמן קצרים. מכים בצורה נעימה על הגוף, מסייעים למחזור הדם, ומחזירים לו, לגוף, כוחות מחודשים.

את הפטנט, שאני גיליתי אותו רק עכשיו, גילו האמריקאים כבר לפני 10 שנים ויותר. מאז המצאתו ועד היום, אין כמעט בית אחד, בארץ האפשרויות הבלתי נגמרות, שאינו מכיל "ראש טוש-מעסה", כחלק אינטגרלי במערכת האינסטלציה הביתית שלו. מנסיוני אוכל לספר, שאחרי מקלחת כזו, עם ה"טושון-המעסה", אינך יכול שלא להרגיש כמו מי שנולד מחדש, נקי ורענן עם גוף משוחרר, מוכן להתמודד, בהצלחה, עם כל המטלות המצפות לך במשך היום.

את "ראשי הטוש-למסג" מספקים היצרנים באריזות מהודרות, וכשבאלה, אפשר להעניקם מתנה לרגל כניסה לדירה חדשה, או כמתנת יום-נישואין מקורית -- מהבעל האוהב לאשתו. בהזדמנות זו יוכל מכשיר "טוש-מסג" זה, להעניק חוויה של מקלחת גם ליתר בני המשפחה.

יתרונות נוספים מלבד אלה שצויינו, והנמצאים בראש כל "טוש-למסג", שאגב, ניתן להרכיבו על קיר המקלחת למעלה או לחילופין כ"טלפון", המתחבר אל צינור מים גמיש המורכב על סוללת הברזים, נמדדת מידת חסכונותם במים. מסתבר, שגם האמריקאים, שאינם מוטרדים ממפלס גובה המים בכנרת, מציינים בברכה, את צריכת המים הנמוכה הנמדדת בהפעלת "ראשי טוש למסג", הנובעת עקב זרימת המים המשתנה בו.

אם כך הדבר, כבעלת מודעות לבעיות השעה בארץ, החלטתי לשתף גם את חברותי הטובות, במתנה מקורית ושימושית, ולהביא לכל אחת מהן, "טוש-מעסה" אישי כדי לשתפן בחוויה. אולם, לפחות חלק מהן הצליחו הפעם להפתיע אותי. אני, הן אומרות, לא גיליתי להן את אמריקה. הן – כבר גילו אותו בארץ. עוד מסתבר, כי את ראשי ה"טוש-למסג", מתוצרת "טלדיין", הנקרא פה, בארץ, "טושי המעסה", מייבאת חברת "מוצרי חץ" – גבי גרינפלד, השוכנת ברחוב הירקון 73 בבני ברק. לאחר בדיקה מדוקדקת נמצא, כי את ה"טושי המעסה" – כמוצר יוקרתי – במחיר עממי מוכרים ב"כל-בו שלום" בתל-אביב, ובבתי המסחר לכלים סניטריים וקרמיקה – המובחרים בגוש דן.

דבר נוסף שהצלחתי לגלות – במשך חודש ספטמבר, כמבצע לקראת החגים, ניתן יהיה לרכוש את ה"טושי המעסה", במחיר מיוחד, בדוכן מכירה שתציב חברת "מוצרי-חץ" בקניון איילון – ברמת גן. את יתר הפרטים ניתן לקבל בטלפון החברה: 03-780966.

